

NEYZEN SEMAZEN MAKALELERİ

E-KİTAP 1

www.kuranmuslumani.com

Alimlerden yararlanmada ölçü

Soru: Kim kurandan ne anlıyorsa öyle uygularsa **ama bunda gerçekten samimi ise** ona sizce mesuliyet var mı? **Eğer varsa illa o insan birilerine mi uymalıdır?** Peygamber hayatta olmadığına göre, ondan daha iyi de kurani kimse anlamadığına göre...

Cevap: Kendisinden daha bilgili olanlardan yararlanmak zarureti vardır.. Dikkat lütfen mükellefiyet demiyoruz; zarûret diyoruz.. Özellikle buna vurgu yapıyoruz.. Çünkü, daha bilgili olanın ilminden yararlanmak mükellefiyeti eşyanın tabiatından doğan bir zarurete dayanmaktadır..

Herkes müslüman olabilir ve fakat herkes her konuda âlim olamaz.. Herkesin dinde âlim olmasını beklemek, herkesin peygamber olmasını beklemek kadar mânâsızdır...

Önemli ve gerekli olan dînimizi ve Kurân'ımızı daha güzel ve esaslı kavrama yolunda ilminden yararlandıklarımızın bir müddet sonra (meselâ asırlar sonra) tabular hâline gelmemeleridir... Bu ise, müslümanın bütün ilmî yetersizliklerine rağmen Kurân ile irtibatını son nefese kadar yoğun tutması ile mümkündür.. Yâni, bilmediklerimizin farkında olacağız, bilenleri bulup danışacağız ve hatta tâbi olacağız ve fakat her zaman ve her zaman Kurân ile direkt irtibat hâlinde olmaya ve kalmaya devam edeceğiz..

Dîne ait sorularımıza cevap verenler ve hatta çözüm üretenlerin varlığını Kurân ile direkt irtibatımızın yerine ikâme etmeyeceğiz... Yâni, Kurân ile irtibatımızı direkt oluştan dolayı oluşa çevirmeyeceğiz... Yâni, müslüman olarak Kurân'ı ve İslâmı anlama, yaşama, kavrama yolunda **ehline müracaat edeceğiz; ehliyet sahiplerine saygı duyacağız ve onlardan yararlanacağız; ancak Kurân ile yaşadığımız aşkı dolaysız yaşayacağız...** O zaman biz de kendi hissemize düşecek nice feyizlerle arınacağız; güzelleşeceğiz; yenileneceğiz....

Kalp Eğer Mühürlenirse...

Daha önce Hanif Dostlar forumunda, **"Acı Kaybımız"** başlığı altında "Kalb" konusuna bir miktar temas etmiştik. Şimdi, **"kalbin mühürlünmesi"** üzerine bir soru yöneltince, bu konu hakkında söyleyeceklerimizi -dağınıklığı önlemek maksadıyla- müstakil başlık altında sunmayı tercih ettik.

Tabii, iman/akıl gibi kavramların batınî yönleri ağır basıyor.. Yâni, fizik kavramlardan bahsetmiyoruz. Bu yüzden, bu kavramların ilişkili olduğu adresler de batınî oluyor.. Yâni, Kurân kalp dediğinde -çoğunlukla-kardiyolojinin incelediği kalpten bahsetmiyor. Gözle göremediğimiz, elle tutamadığımız, tomografisini, MR'ını çektiremediğimiz, anjiyosunu yaptıramadığımız bir kalbimiz de var... İnsanlar olarak muhteşem yaratılmışız; kendimizi bilme yolunda görebildiklerimiz göremediklerimiz yanında oldukça sınırlı.. Böyle olunca, âhirete bakan ve yansıyan batınî yönümüz apayrı bir dünya...

Bu münasebetle, fizik varlığımız için sözkonusu olan kalp krizi ve bilumum kardiyovasküler sorunların varlığını nasıl doğal görüyorsak; fizik ötesi varlığımızın kalbî ve bilumûm batınî sorunlarını da öngörebilmeliyiz. Evet, batinî kalbimiz de hastalanabiliyor! Hatta, batinî dünyanın kendine has yasalarına göre bazı kalpler küfürden, münafıklıktan, şirkten mühürlenebiliyor... İki çeşit kalp arasında bu yönden fark şu..... **Kalp krizi geçiren** ya füceten gidiyor ya da krizi ve by-pass'ı geçtikten sonra hayata dönüyor ve kaldığı yerden devam ediyor. **Kalbi mühürlenene ise**, mühürlenmenin gerçekleştiği andan itibaren ahiretini kaybediyor; yani kalan ömründe tevbekâr olma şansını yitiriyor... Elbette, bu kul ile Allah arasında... Biz üçüncü şahıslar bir insanın kalbinin mühürlü olup olmadığı hususunda, bazı belirtilere bakarak sadece zanda bulunabiliyoruz. Böyle yapmakla elbette hata etmiş olmuyoruz.. Çünkü, bu Hucurât sûresinde belirtilen ve "ism" (Peltek se ile) olan zan grubunda değil... Dolayısıyla, inkârına, küfrüne tanık olduğumuz bir insanın kalbinin mühürlendiğinden ve artık hidâyete eremeyeceğinden emin olamıyoruz. Fakat, bizim de bu çirkinlikler karşısında bu nevi insanların artık laftan ve hiçbir şeyden anlamayacakları yönünde suizanda bulunma ve onlardan uzaklaşma lüksümüz bulunuyor.

Dilerseniz, tam bu noktada **Kehf: 57'ye** bakalım....

.....inna cealna **alâ kulubihim ekinneten** en yefkahuhu ve fiy **azanihim vakra** ve in ted'uhüm ilel hüda **felen yehtedu izen ebeda**....

..... Doğrusu onların **kalpleri üzerine onu anlamamaları için kılıflar** geçirdik ve **kulaklarına da ağırlıklar** koyduk...Onları HUDAYA (hidayete/rehbere) da'vet etsen de **bu halde onlar ebediyen hidayete eremezler**.

Şimdi, gelecek âyete (Kehf:58) dikkat edelim lütfen! Biraz önce söylediğimiz inceliği burada yakalamaya çalışalım... Yani, kalp mühürlenince ahiretini kaybediyor ve o tarihten itibaren 100 yıl da yaşasa hidâyete erme şansı kalmıyor demiştik...

Kehf:58....(Rasûlüm) senin Rabbin Ğafur ve zürRahmet (Rahmet sahibi) dir... Eğer kazandıkları ile onları muaheze etseydi (hemen yakalayıp hesaba çekseydi), elbette azabı çabuklaştırırdı... **Ama onlar için va'dedilen bir durum-zaman vardır** ki, Ondan gayri sığınak bulamazlar.

Şimdi, lütfen **İsra:45 ve 46'yı** da dikkatle okuyalım... Dikkat edelim lütfen; âyetlerdeki insanlar nasıl insanlar ki Cenâbı Allah onlara Kurân'dan bile feyz alma lüksü tanımıyor...

45:Sen Kur'an'ı kıraat ettiğinde (biz), seninle Ahiret'e iman etmeyenler arasına **hicaben mestura** (gizli perde) yaptık.

46: Kalblerinin üzerine, O'nu (Kur'an'ı) fikh etmelerine/anlamalarına (mani) **ekinneh (kılıflar, perdeler)**, kulaklarında da **vakra (ağırlık)** koyduk... Kur'an'da Rabbinin teklifi ile zikrettiğinde, nefretle dübürleri üzere/geriye dönüp giderler.

Ne kadar ilginç değil mi? Bir yerden ve bir şeylerden sonra mühürlenme süreci hızlanıyor ve Kurân bile tesir edemiyor; tedavi edemiyor... Şifâ olmasına

rağmen!! Çünkü, Kurân ile onların kalpleri ve kulakları arasında ekinne ve vakr mâniaları var....

Dikkat edilirse, bu âyetlerde kalplerin mühürlenmesinden bahsedilmiyor.. Yâni, bahsi geçen olumsuzluklar mühürlenmeden önceki safhaları temsil ediyor ve bize mühürlenmeye giden sürecin evreleri hakkında bilgi veriyor.. Şimdi, meseleyi biraz **karıştıralım** izninizle.... **Fussilet:5'e** uzanalım...

"Dediler ki: "Bizi kendisine çağırdığın şeyden kalblerimiz **ekinne (kılıflar, perdeler)** içindedir, kulaklarımızda bir **vakra (ağırlık)** vardır ve bizimle senin aranda da bir **hicab (örtü)** vardır... Artık amel et (yap), muhakkak ki biz de amilleriz". (Fussilet:5)

Evet, görüldüğü gibi aynı parametreler... **EKİNNE + VAKR+ HICÂB....**

Şimdi, lütfen bu âyetin tefsiri sadedinde Elmalılı'dan yaptığımız alıntıyı okuyalım..

"Kalblerimiz örtüler içinde.." Bunu söyleyenler Ebu Cehil ile yanında bulunan Kureyş'ten bir topluluktu. Hz. Ömer'den rivayet olunmuştur ki Kureyş Resulullah'a doğru bakmışlardı. Resulullah onlara "Sizi İslâm'a gelip de Araplara efendilik etmekten alıkoyan nedir?" buyurdu. Dediler ki: **"Ya Muhammed, biz senin söylediğini anlamıyoruz, işitmiyoruz, kalplerimizde gılıf var"**. Ebu Cehil de **tuttu kendisiyle Resulullah'ın arasına bir PERDE çekip ya Muhammed dedi.**

"Kalplerimiz senin bizi çağırdığın şeyden örtüler içinde, kulaklarımızda da bir ağırlık var ve seninle bizim aramızdan bir PERDE çekilmiştir" dedi. dedi. Fakat ertesi gün onlardan yetmiş kişi Resulullah'a gelip "Ya Muhammed bize İslâm'ı anlat" dediler, arzedip anlatınca İslâm'a girdiler. Resulullah gülümseyip "Elhamdülillah, dün benim davetime karşı kalplerinizde gılıf, kabuk olduğunu, kulaklarınızda ağırlık bulunduğunu söylüyordunuz, bugün müslüman oldunuz" buyurdu. **"Ya Resulallah, biz dün yalan söylemişiz, öyle olsa idi asla hidayet bulamazdık" dediler.**

Rivâyetteki son cümleye lütfen dikkat ve **Kehf:57'inin** içeriği ile mutabık değil mi??

Şimdi, bu rivayetin doğru olduğu ihtimalini kendimize malzeme yapalım ve mesele eğer ağırlaştı ise onu şu şekilde anlaşılır kılalım..

Ebucehil ve âvânesinin ne söylediğine dair âyeti okuduk... **Fussilet:5!**

Evet, Ebucehil veya bir başkası (Kim olduğu önemli değil) **gerçekten** Resullullah'ı protesto etmek için beraber buldukları bir ortamda aralarına PERDE çekiyor.. Bu, bildiğimiz bir odayı ikiye ayıran türden bir perde... Ama hakikatte -onlar farkında değiller- onların çektikleri perdeden farklı görünmez (mestur) bir başka perde daha var; onu da Resullullah ile aralarına Allah çekiyor... Bunu nereden öğreniyoruz??... **İsrâ:45'den**... Yukarıda geçmişti... **"Hicâben Mestûrâ"....**

Tekrar ediyoruz; Şu ana kadar henüz nihai aşama olan mŭhŭrlemeden bahsedilmedi.. Bunlar, Önceki evreler ve henüz aslında âreler tŭkenmedi...

Şimdi, o nihai aŐamaya ait Kurân verilerini biraz inceleyelim...

Ama Önce bazı temel bilgilere ihtiyacımız var...

Âraf:179'dan bu ihtiyacımızın bir kısmını karŐılamaya çalışalım.

"Yemin olsun ki, biz, cehennem için, cinlerden ve insanlardan, birçok kiŐiye vŭcut verdik/birçoğunu dŭllendirip yaydık. **Kalpleri var** bunların, onlarla anlamazlar; **gŭzleri var** bunların, onlarla gŭrmezler; **kulakları var** bunların, onlarla iŐitmezler. Davarlar gibidir bunlar. Belki daha da ŐaŐkın. Gafillerin ta kendileridir bunlar."

Koyu satırlara lŭtfen dikkat! Arapça metin Őŭyle...

"lehŭm **kulubŭn** la yefkahune biha ve lehŭm **a'yŭnŭn** la yubsırune biha ve lehŭm **azânun** la yesmeune biha"

Bu âyete işaret etme sebemiz Şudur.. Bir tarafta organlar diğer tarafta onlara ait fonksiyonlar bir arada zikredilmiŐtir.. Bâtinî organımız kalp ve onunla anlayıp kavrama işlevimiz; zâhiri organlarımız gŭz ve kulaklar, onlarla da gŭrme (basar) ve işitme (sem'un) iŐlevlerimiz...

"Kalp" konusunu artık anladığımızı dŭŐŭnerek, "**basar ve sem'un**" iŐlevlerimize açıklık getirmek istiyorum.

Mâlum, mŭhŭrlenme konusunda ilgili parçamız sadece kalp değil! Bunun dışında gŭz ve kulakların da mŭhŭrlenmesinden bahsediliyor... **Daha doğrusu** gŭz ve kulaktan değil bunlara ait iŐlevlerin veya belki daha doğru bir ifâde ile bu organlarımızda merkezileşen duyularımızın mŭhŭrlenmesi de sŭzkonusu... Yâni, bu noktada "**ayn=gŭz**" ile "**basar**" arasındaki ve "**ŭzŭn=kulak**" ile "**sem'un**" arasındaki nŭanslara dikkat etmemiz gerekiyor..

ŭnkŭ, bir insanın **gŭzŭ kŭr olabilir ama basarı açık olabilir**.. Meselâ, rŭyalarımızı uyku hâlinde gŭrŭrŭz; ancak rŭyaları gŭrmek için gŭzŭmŭzŭn açık olması gerekli değildir.. Bu Őrneklere oğaltabilmek mŭmkŭndŭr. Biz, Őrneklere çoğaltmak yerine **Hâc:46'yı** okuyalım..

".....**ŭnkŭ basarlar a'ma olmaz, sadrların içindeki kalbler a'ma olur.**" (Hac:46)

Tahmin ediyorum; bu ilâhî ifâde ŭzerinde tefekkŭr ederek anlaşılmayan hususlar kaldıysa anlayabilir; nŭansların farkına varabiliriz..

Bir başka temel bilgi Kurân'daki mŭhŭrleme fiilerine dair... Yâni, meallerde çoğunlukla "mŭhŭrlemek" diye çevirisi yapılan aslında iki fiil (yŭklem) var Kurân'da... Bu, tahmin ediyorum işin zor olan kısmı ve **incelememizde bunu bŭtŭn yŭnleriyle ortaya koyabileceğimizi zannetmiyorum**..

Evet, bir **HATM** fiili var ve bir de **TAB'UN** fiili...

Tabii, Türkçe düşünerek ve bu iki fiilin dilimizdeki karşılığı olarak mühürlemek ve damgalamak kelimelerini tercih ettiğimizde –ki buna mecbur kalıyoruz- derinlik kayboluyor ve lâyıkıyla anlayamıyoruz.

Mevcut zorluğu Türkçe düşünerek şöyle örnekleyelim...

Mühürlediğimizde, kurallara uymadığı için bir işyeri mühürleniyor; bir zarfın içindeki mahremiyete binaen ağzı mühürlenebiliyor...

Damgaladığımızda, bazı kıymetli evrak üzerinde soğuk damga kullanabiliyoruz ve çok sayıda hayvanın nereye ait olduğunu belirlemek için sıcak damga (dağlamak) kullanabiliyoruz... Düşünecek olursak, başka örnekleri de hatırlayabiliriz.

Şimdi, iki âyete yoğunlaşarak bu iki fiil hakkında daha fazla bilgi sahibi olacağımızı zannediyorum..

Biliyorsunuz; ilgili âyetlerde bahsi geçen ve mühürlenmiş kalbin bâtinî olduğunu söylemiştik... Buna karşılık, **HATM (mühürlemek) kelimesini Kurân ölçeğinde zâhiri boyutuyla algılayabiliriz..** Mâlum, dünyamızda bâtinî olan hususlar, ahiret hayatımızın zâhiri unsurları hâline geliyor... **Yâni, burada bâtin orada zâhir!!**

Yâ-Sin:65'e bakıyoruz.....

"O Gün onların ağızlarını mühürleriz (**nahtimu alâ efvâhihim**) kazandıklarını bize elleri konuşur ve ayakları şahidlik eder." (**Yâ-Sin:65**)

Evet, "**ağızların mühürlenmesi**".... Ağız, iki dudak ve bir dilden oluşur... Şarkıda da geçtiği gibi "dudakların mühür(lenmiş) olsa; ben açarım bana getir.."

Yâni, **Kurân ölçeğinde hatm fiilini bir şeyi dıştan tamamen kapamak sûretiyle onu işlevsiz bırakmak şeklinde anlayabiliriz...** Yâni, dili kesmenize gerek yoktur; dudakları mühürlemeniz yeterlidir.. Yâni, kalbi (bâtinî) söküp atmanıza gerek yoktur; mühürlemek yeterlidir...

Hatm fiilinin sözlük manalarının sağlamlarını bu yolla, bu şekilde yapınca; elbette TAB'UN fiili için **sözlük-Kurân mutabakatını sağlamak** ve bunun için **önerme getirmek** daha kolay olur...

Şimdi, ikinci âyetimizi inceleyebiliriz.. **Nisa:155'e** konsantre olacağız...

Lütfen, çok dikkat! Bu âyetin, isimlerini gâyet iyi bildiğiniz uzmanlarca yapılmış çevirilerini veriyorum... Bilmiyorum; bunlardan birinin diğerlerinden farklı olarak çevirdiği kısmı hemen fark edebilecek misiniz?

Sizi çok uğraştırmamak için kopya veriyorum ve **koyulaştırılmış kısımlara** dikkat kesilmenizi rica ediyorum...

Ali Bulaç 155- Onların kendi sözlerini bozmaları, Allah'ın ayetlerine karşı inkâra sapmaları, peygamberleri haksız yere öldürmeleri ve: 'Kalplerimiz örtülüdür' demeleri nedeniyle (onları lanetledik.) Hayır; Allah, inkârları dolayısıyla ona (kalplerine) damga vurmuştur. **Onların azı dışında, inanmazlar.**

Diyanet Vakfı 155. Sözlerinden dönmeleri, Allah'ın âyetlerini inkâr etmeleri, haksız yere peygamberleri öldürmeleri ve "Kalplerimiz kılıflanmıştır" demeleri sebebiyle (onları lânetledik, türlü belâlar verdik. Onların kalpleri kılıflı değildir;) tam aksine küfürleri sebebiyle Allah o kalpler üzerine mühür vurmuştur; **pek azı müstesna artık iman etmezler.**

Edip Yüksel 4:155 Sözlerini bozmalarından, ALLAH'ın ayet ve delillerini inkar etmelerinden, peygamberleri haksız yere öldürmelerinden ve "Sabit fikirliyiz," demelerinden ötürü, evet inkarlarından ötürü ALLAH onların anlayışlarını mühürledi. **Bunun için pek azı inanırlar.**

Elmalılı Hamdi Yazır 155-Bunun üzerine sözleşmelerini bozmaları, Allah'ın ayetlerini inkar etmeleri, peygamberleri haksız yere öldürmeleri ve "kalplerimiz kılıflı" demeleri sebebiyle, -Doğrusu Allah, inkarları yüzünden onların kalplerini mühürlemiştir de **onun için pek azı dışındakiler iman etmezler-**

Süleyman Ateş 155. Sözlerini bozmalarından, Allah'ın ayetlerini inkar etmelerinden, haksız yere peygamberleri öldürmelerinden ve "Kalplerimiz kılıflı" demelerinden ötürü (başlarına belalar getirdik). Hayır, fakat inkarlarından ötürü Allah o kalplerin üzerine mühürlemiştir. **Artık pek az inanırlar.**

Yaşar Nuri Öztürk 155 Başlarına gelenler; ahitlerini bozmaları, Allah'ın ayetlerini inkâr etmeleri, haksız yere peygamberleri öldürmeleri ve "Kalplerimiz kılıflıdır" demeleri, daha doğrusu, küfürleri yüzünden Allah, kalpleri üzerine mühür basmıştır da **pek azı müstesna iman etmezler ..**

Hakikaten, Türkçe mealler açısından bize çok şeyler anlatan bir örnek duruyor karşımızda... **Nisâ:155'in sonundaki çeviri hatası!**

Durumu net olarak ifâde edelim... Bir hatanın varlığını iddia etmiyoruz; bir hatanın kesinliğinden bahsediyoruz...

Evet, hata koyulaştırdığımız kısımda yapıyor ve buradaki tek doğru çeviri Sn. Süleyman Ateş'e ait... **"felâ yû'minûne illâ kaliylen... artık pek az inanırlar (inanırlar ama biraz.. kâmil değil kısmi iman..)..."** Yâni, kalpleri tab' olanların çoğunun iman etmeyeceği ama bazılarının iman edeceklerinden **değil;** kalpleri tab' olanların imanlarının kaliyl (az) olacağından bahsediliyor.. **Arada dağlar kadar fark var...**

Tabii, bu çeviri hatasını uzun uzadıya izahlarla delillendirmek mümkün.. Ancak, bu yazının sınırlarını aşıyor.. Bununla beraber, meal sahiplerinin kendilerine gerekli izah yapılsaydı, bahsi geçen çeviri hatasında ısrar edeceklerine de ihtimal vermiyorum... Aksini düşünmek elem verici olur...

Daha da garibi, geçenlerde yeni bir meal çalışması olarak dikkatimi çeken ve bilgisini sizlerle paylaştığım **Sn. Hüseyin Güler'e** ait mealde âyetin bu kısmı

maalesef tamamen atlanmış; yâni çevirisi verilmemiş.. Anlaşıyor ki meal çalışmalarının yorgunluğu dalgınlıkları beraberinde getiriyor...

Sadede gelirsek, **Nisa:155 bizim için çok önemli...** Şimdi, meal yoğun bir sohbeti geride bırakalım ve esâsa bakalım...

"..... ve kavlihîm **kulûbünâ ğulf**, bel **tabea'LLAHÜ** aleyhâ biküfrihim **felâ yû'minûne illâ kaliylâ**" (Nisa:155.... kalplerimiz kılıflıdır demeleri yüzünden; bilâkis küfürleri sebebiyle **Allah kalpleri üzerine tab' eylemiştir de artık pek az inanırlar...**"

Evet, **hafızalarımızı tâzeliyelim...** Hatm ve Tab' fiileri üzerinde çalışıyorduk.. Türkçeye "mühürlemek, damgalamak" diye çevirilen bu iki fiilin Kurânî anlamlarına, sırlarına ulaşmaya çalışıyorduk.. Bunun için geçen yazımızda YâSin:65'i incelemiştik; şimdi ikinci referans âyet olarak Nisa:155'e dikkat kesildik...

Demistik ki bir şey mühürlenirse onun aktivitesi son bulur... Yâni, o şey olduğu gibi yerinde durmaktadır; ancak artık aktif değildir... Dolayısıyla, böyle bir anlam bütünlüğü içinde mühürlemek kavramının Kurân'daki karşılığı YâSin:65'de gördüğümüz gibi **HATM** fiilidir.. Peki, o halde Kurân'daki **TAB'UN** fiilinin özelliği nedir; üstelik o da bütün İslâm âleminde asırlarca **TAB'UN= HATM** olarak anlaşılmissa.....?????

Şunu biliyoruz –evet- lugavî açıdan bu iki fiil eş anlamlı olabilir... Buna itirazımız olamaz.. Ancak, Kurân açısından da bunun böyle olduğunu iddia edebilir miyiz??? Cevâbı belli; HAYIR!! Kesinlikle HAYIR! Çünkü, **Kurân kelimeleri gerek lafız gerek mânâ olarak aslâ rastgele seçilmiş değildir...** Aksini kabul etmek şu mânâyâ gelir.. "Kurân'daki hatm yazan yerlere tab'... tab' yazan yerlere hatm koyarak okuyun hiçbir farkı yoktur.." **Böyle bir şeyi hayal bile edemeyiz..** O zaman üstümüze düşen vazife farkın ne olduğunu anlamaktır.. İşte tam burada, sözlükler ihtiyacımızı karşılamıyorsa; yardıma bizzat Kurân yetişir... **Araplara da Arapça öğretir...** (Bu cümlemiz Sn. Kartveli'nin bir başka yerdeki sorusuna da cevap olsun... Zümer:28)

Nisa:155'de şunu görüyoruz.. Kalpler tab' edildikten sonra bile az da olsa iman ediyorlar... Oysa, kalpler hatm edildikten sonra böyle bir imkân kalmıyor... **Ne kadar ilginç değil mi??**

Farkı fark etmek için iki âyeti mukayese edelim... **Bakara:6 ve Nisa:155'i....**

Bakara:6 "innellezîne keferû sevâün aleyhim e-enzertehüm emlem tünzirhüm **lâ yû'minûn**..... İnkâr edenlere gelince, onları uyarsan da, uyarmasan da, onlar için birdir; **inanmazlar."**

Tabii bu âyeti okuyunca "neden" diye soruyoruz... Cevabımızı **Bakara:7'den** alıyoruz..

Bakara:7 "**Hatem**ALLAHÜ alâ kulûbihim ve alâ sem'ihim ve alâ ebsârihim ğışâveh ve lehüm azâbün azıym.... Allah, onların kalblerini ve kulaklarını **mühürlemiştir**, gözlerine de perde inmiştir. Onlar için büyük bir azab vardır."

Evet, kalpleri ve işitme duyuları (işitme organı değil) **hatm olunmuş** bu insanları inzâr etmekle etmemek arasında hiçbir fark yokmuş ve bunlar asla inanmazlarmış... Biraz dahi inanmazlarmış... Yâni, Nisa:155'de geçen kalpleri TAB' olmuşların inanmazlıklarında ".. illâ kâliyen" istisnâsı vardı... Oysa, Bakara:6'da bunu göremiyoruz....

Bakara:6..... lâ yû'minûn.....Nisâ:155..... lâ yû'minûne illâ kalîyen.....

Kanaatimce, kâfirleri, münâfıkları hedef alan bu iki işlemin (hatm ve tab'un) Bakara:6 ve Nisâ:155'deki neticelerinden doğan fark bizim için ilk ve en önemli ipucu...

Evet, şimdi heyecandan hoplayıp zıplama zamanıdır... Çünkü, **Nisa:155'den** elde ettiğimiz ipucunu tâkip ederken öyle bir âyet okuyacağız ki, bir taraftan yukarıda bahsettiğimiz meallerdeki çeviri hatasını deşifre edecek, diğer taraftan TAB'UN fiilini **Arapça'nın** ötesinde **Kurânca** anlamamıza yardımcı olacak... Sırada **Bakara:88** var....

"Ve kalu kulübüna ğulf* bel **le'anehümüllahu** Biküfrihim fekalîyen ma yu'minun... Ve dediler ki "kalblerimiz kılıflıdır"... Bilakis küfürleri yüzünden Allah onları la'netlemiştir... Dolayısıyla çok az iman ederler." (**Bakara:88**)

Şimdi bu iki âyeti eşleştirelim ve anlaşılmayan şeyler kaldıysa bu yolla anlaşılır olsun...

Nisa:155..... ve kavlihim **kulûbünâ ğulf**
Bakara:88..... ve kalu **kulübüna ğulf**

Nisa:155..... bel **tabea'LLAHÜ** aleyhâ biküfrihim
Bakara:88..... bel **le'anehümüllahu** biküfrihim

Nisa:155..... felâ yû'minûne illâ kalîylâ
Bakara:88..... fekalîyen ma yu'minun

Evet, muhteşem bir veriye ulaşmış olduk... "**Allah'ın lânetlemesi**".... İşte bu, bize kalplerin Tab' olunmasına dâir yepyeni bir açılım getiriyor... Çünkü, artık elimizde yeni bir kavram daha var... **Lânetlemek ya da lânetlenmek**... Tereddüte yer bırakmayacak şekilde anlıyoruz ki, bazı insanların Allah tarafından lânetlenmesi kalplerin tab' olunmasıyla (**damgalanması, işâretlenmesi, lânetin işâreti, sembolü olarak**) gerçekleşiyor.. Yâni, ilâhî lânete muhatap olanlar kalplerinden, basarlarından ve işitme duyularından damgalanıyorlar... Bu durum, hatm olmaktadır gibi aktiviteyi bitiren ve artık iman etme, tevbekâr olma şansını insana daha hayatta iken kaybettiren nihâi bir işlem değil.. Ancak, en az onun kadar durumun vehâmetini ortaya koyan **bir işâretleme sistemi**... Burada, işe yaramasa da, "ucundan azıcık" olsa da inanç kırıntıları var... Kitâbımız, hiçbir şeyi eksik bırakmıyor; **insanların türlü türlü hallerini** -neyse o- bir bir ortaya koyuyor...

Şimdi, bu iki ayrı ama benzeşen ilâhî işlemin (Hatm ve Tab'un) farklılığına başka deliller sunalım...

Bakara:7'ye döndüğümüzde **Hatm**'ın etkilediği unsurları tanıyoruz...

"HatemALLAHÜ alâ kulûbihim (1) ve alâ sem'ihim(2)....."

Yâni, "mühürleme" işlemi kalpleri ve işitme duyularını (kulak değil) direkt bloke ediyor. Basarlar (görme duyusu-göz değil) üzerinde -anladığımız kadarıyla- hatm olmuyor.. Evet, kalbin ve sem'in hatm yoluyla bloke olmasına paralel basarlar üzerindeki, daha doğrusu önündeki blokaj "ğışâve" ile sağlanıyor... Nitekim, Bakara:7'nin devamında **"..... ve alâ ebsârihim ğışâveh..."** buyuruluyor... **"Ğışâve"**nin hatm'dan ayrılan ve basarlara has farklı bir etkinlik olduğunu ayrıca **Câsiye:23'den** anlıyor ve teyit ediyoruz...

".... ve hateme alâ sem'ihî ve kalbihî ve ceale (hateme değil) alâ basarihî ğışâveten....." (Câsiye:23)

Buna karşılık, TAB'UN işlemi her üç unsura da uygulanabiliyor... **Kalp, sem'un, basarun...**

"Ülâikellezîne tabeALLAHÜ alâ kulûbihim ve sem'ihim ve ebsârihim....." (Nahl:108)

Evet, tahmin ediyorum artık bu incelemeyi sonuçlandırmanın yeri ve zamanıdır... **Kim bilir, bu meselede daha söylenecek nice söz ve sırlar vardır!** Ancak, bu mütevâzı incelemeden elde ettiğimiz neticeleri toparlayacak olursak, **bugün için anladıklarımız, kavradıklarımız, farkına vardıklarımız şunlardır...**

1) Meallerde, tefsirlerde, bütün İslâm dünyasının bugüne kadar anladığı gibi HATM=TAB' **değildir..** Bu iki kelimenin lugavi olarak eş anlamlı olmalarına teslim olarak, **Kurân'ın bu meseleye has sırlarından bugüne kadar mahrum kalmışız..**

2) **HATM işlemi çok yalın...** Bâzı, insanlar amel ve emelleriyle kalplerini imana o kadar kilitliyorlar ki, bu ilâhi bir mühürleme ile tescilleniyor ve artık ömür devam etse bile imân etme şansı, ihtimâli kalmıyor...

3) **TAB' işlemi çok girift...** Özellikle, inanç dünyasında gelgit yaşayan insanları ilgilendiriyor.. Yanar döner bi' acâyip durumları sebebiyle yeryüzünün en büyük cürümlerini işleyebiliyorlar ve bunun hemen yanında îmânâ dair sinyaller de gönderebiliyorlar... Bu çelişkili halleri, onlara ebedî bir hüsrân hazırlamakla beraber, bunların amelleri ve emellerine karşılık HATM işlemi yerine TAB' uygulanıyor... **LÂ-NET-LE-Nİ-YOR-LAR... İŞÂRETLENİYORLAR.... DAMGALANIYORLAR...**

4) HATM olanların **kimler olabileceklerini** (adaylar, aday adayları) tahmin edebiliyoruz... Çünkü, gün gibi ortadalar... Ancak, hatm olduklarından emin olamıyoruz... Ömürleri bitmeden hidâyet bulabilecekleri ihtimâli üçüncü şahısları bağlıyor...

5) **TAB' olanlar, bizi yanıltabiliyorlar** ve onlar karşısında **"Sen de mi Brütüs"** şaşkınlığı yaşayabiliyoruz... Gelgit yaşıyorlar... Geliyorlar, can ciğer kuzu sarması oluyorlar; gidiyorlar, Roma'yı yakıyorlar.... Bu hususta, **Muhammed Sûresi 23-**

30 âyetlerinin incelenmesini ve özellikle 30. Âyete çok dikkat edilmesini tavsiye ediyorum.

Sözü, **Muhammed:30** ile bağlıyor; HATM'a veya TAB'a mâruz kalmaktan Rabbimizin kalplerimizi korumasını niyâz ediyorum.

MUHAMMED:30

“Velev neşau le ereynakehüm **fele areftehüm bisiymahüm** ve **leta'rifennehüm fiy lahnîl kavî** vAllahu ya'lemu a'maleküm..

Eğer dileseydik onları sana tek tek gösterirdik, **sen de onları simalarından tanırdın.** Hatta sen onları lahni kavillerinden (ifadelerinden, ses tonlarından) **kesinlikle tanırırsın.** Allah bütün işlerinizi bilir.”

Tasavvufu Kurân'da Aradım... I

Hayâl etmek ve başarmak arasındaki ilişkiyi hepimiz biliriz. Hayal dünyalarımızın konforundan hepimiz yararlanırsınız ve bu insanlığımızın en temel fonksiyonlarındanıdır.

Meşhur sözdür, “insan hayal ettikçe yaşar”....

Bu yazımda sizinle bir hayalimi paylaşacağım... Kurân üzerine bir hayal!

Hayal-Kurân arasındaki bu serüvende Tasavvufu arayacağım.. Hayal kadar sübjektif ve Kurân kadar objektif iki unsur arasında dengede kalmaya çalışacağım.. Kurân'ın rehberliğinde bu dengeyi sağlamakta güçlük çekmeyeceğime dair bir güven duygusuna sahibim..

Evet, artık hayal kapısından Kurân boyutlarına giriş yapabiliyorum. İlk görüntü perdeye yansıdı bile... Hayal dünyamda önce bütün kitaplar buharlaştı. **Bir tek Kurân kaldı....**

Bu sınırsız gücün(hayal gücü) yetkisi ile hafızalara müdahale ettik ve **hafızalardan tasavvuf adına ne varsa, hepsini sildik...** Ne yolu kaldı; ne yöntemi... Ne mürşidi kaldı; ne müridi... Ne uçanı kaldı; ne uçurani...

“Tasavvuf, Sûfilik” gibi terimlerin bile silindiğini söylememe herhalde gerek yok... Tabii olarak, İslâm tarihinden bugünlere yâdigâr ne Kâdirilik kaldı; ne de Nakşilik ve diğerleri...!!!

Hayal gücümüzün gerçekleştirdiği bu sınır tanımaz operasyondan -elbette- Tasavvuf Ana Bilim Dalı da nasibini aldı ve bu konuda ihtisas yapmış bütün akademisyenler bir anda ünvensiz ve işsiz kaldı..... Hayal gücümüzün sağladığı bu inanılmaz konfor sâyesinde, **Kurân ile başbaşa kaldık.....**

VECHİ TEVCİH (etmek)

Bu bağımsız okuma esnasında **Enâm-79.** âyete takıldık... Hz. İbrahim “**innî veccehtü vechiy...**” ile **istikâmetini ilân ediyordu....**“Ben hanif olarak

yüzümü, gökleri ve yeri fatr eyleyene döndürdüm. Ben müşriklerden degilim." "Yüz" kendi yüzüydü... "Ya Fâtır"a **vechini tevcih etmişti**.....Ya "hanif" olduğu için yüzünü doğru adrese tevcih edebilmişti; ya da vechini tevcih edebildiği için "hanif" olmuştu...???

Gâliba ikisi aynı şeydi... "Vechimizi O'na tevcih etmek...."

VECHİ İKÂME (etmek)

Ancak, Kurân bununla yetinmiyor; vechimizden daha fazlasını bekliyordu....**Rûm Sûresi 30. Âyette "fe-ekim vecheke liddîni haniyfen..."** buyurulurken, **aynı sûrenin 43. Âyetinde "fe-ekim vecheke liddîyn'il-kayyim..."** şeklinde emir tazeleniyordu...

Din "kayyim" idi ve dîn-i kayyime hanif olarak vechimiz (yüzümüz) ikâme edilmeliydi...

VECHİ İSLÂM (etmek)

Bu talepleri karşılayabileceğimi hayal ettim... Ancak, bu hülya da kısa sürdü.. Çünkü, Kurân'da vechimizi ilgilendiren yeni bir aşama vardı...Bu aşamada kişi hanif olmanın dışında "**muhsin**" de oluyordu...

Bakara-112, Nisâ-125 ve Lukman-22 âyetlerde "**.. men esleme vechehû lillah..**" kalıbından sonra hep "**ve hüve muhsinun..**" tanımlaması geliyordu...

Âyetler söz birliği içinde sanki şunu deşifre ediyordu... Hz. İbrahim'in hanif olarak başlayan yolculuğu "halîl" olması ile taçlanmıştı... Fakat, arada muhsin olmayı başarmak gerekiyordu...Vechimizi Allah için islam ederek veya bir başka nüansla vechimizi Allah'a teslim ederek "muhsin" olabilmek yolunda hayal gücümü işletmeye başlamıştım artık....Allah muhsinleri seviyordu; "**...ve ehsinû**" buyuruyordu **Bakara'nın 195. Âyetinde**....

O'nun rahmeti muhsinlere yakındı.... (**Ârâf:56**) Çünkü onlar, bollukta ve darlıkta infak edebiliyorlar; öfkelerine yenilmiyorlar ve insanları affedebiliyorlardı.... (**Âli İmran:134**)

Kurân'da sayısız **ihسان** örneği sunuluyor ve muhsinler açıkça taltif ediliyorlardı...Bu durum, ister istemez bazı soruları gün yüzüne çıkardı... Öyle ya, neden **nefsimizden değil de hep vechimizden bahsediliyordu...?** Yâni, neden nefsimizi değil de vechimizi dini kayyime ikâme ediyorduk?? Ve neden nefsimizi değil de vechimizi Allah için islâm, teslim ediyorduk???

Oysa, Kurân belki de yüzlerce âyette nefis kelimesi ve türevleri ile açıklamalar getiriyordu...İlgili âyetler incelendiğinde **nefs** kelimesi mânâ olarak sanki daha somut olandan bahsediyordu...?? Sanki, **vech** kelimesi nefsimizden çok bizi temsil edendi ve fakat daha gizemliydi..??Bizim bir sîmâmımız vardı... Ancak, vechimiz o değildi... Sîmâ da vechimizin bir yansımasıydı..**"sîmâhüm fî vücûhihim min eser'is-sücûd..." (Feth:29)**

Allah aşkına neydi "vech"ın hikmeti...??? Evet, kelime olarak vech yüz mânâsına geliyordu...

Eeeee! Peki bu her şeyi açıklamaya yetiyor muydu??? Yetmiyordu!!!!

Lİ VECHİLLAH

Nasıl olsa, Kurân ile başbaşaydım... Araştırmaya devam ettim....

Gördüm ki, **İnsan Sûresi 9.** Âyette bazı insanlar, besledikleri insanlardan teşekkür veya bir başka karşılık beklemeden, bunu sâdece **li vechillah** yapıyorlardı.....

RABBİN VECHİNİ İBTİĞA

Bazıları da Rabbin vechini ibtiğa ederek güzellikler ortaya koyuyorlardı....

Salâtı ikâme ediyorlar; gizli âşikâr infakda bulunuyorlar; kötülüğü iyilikle savıyorlardı..

Râd:22 ve Leyl:20 bunu dileyenlere tahsis edilmişti...

"İlle'btığae vechi rabbih'il-e'lâ"

Acaba, bu âyetlerdeki vech Rabbinizin rızası mıydı? Yoksa, rızâyı da içine alan daha soyut bir anlatım mıydı???

Üstelik, ben daha insanın vechine ilişkin tatmin edici cevaplara ulaşmış değildim....

Ancak, **Bakara:207'ye ve 265'e** baktığımda Yaradan'ın rızâsını (vechini değil) orada açıkça gördüm... **"....ibtığâe merdâtillah...."**

Peki, Allah'ı hoşnut (razı) etmeyi istemekle, onun vechini ibtiğa etmek arasında fark olmadığını düşünebilir miydik???

Bunu düşünmemize müsâde edilseydi; bu ifâde farklılıkları olur muydu???

Okumaya (**İkra ve rabbüke'l-ekrem**) devam ettim...

ALLAH'IN VECHİNİ İRÂDE, MURÂD (etmek)

Evet, bir kısım insanlar da vardı ki Allah'ın vechini murad edinmişlerdi... Bu durumlarına paralel sergiledikleri ameller, hep daha âdil bir dünya içindi... Cenâbı Mevlâ hem amellerinden hem de niyetlerinden birbirini tâkip eden iki âyette bilgi veriyordu..

Rûm:38,39...

".... yürüdüne vech'ALLAH...."

“.....türîdûne vech’ALLAH...”

Vechini islâm etmekten başlayarak; Allah’ın vechini murad edinmeye kadar okuduklarımda yer alan insan modelleri, hep dünya ve insanlık için daha güzelini eyleme dönebilen niteliklerle anılıyorlardı... Ortak özellikleri buydu...

Rabbimiz, bir vech meselesi olarak farklarını ortaya koymuştu; ama ben farkları kavrayabildiğimden pek emin değildim...

RABBİN VECHİNİ İRÂDE, MURÂD (etmek)

Benim anlayışım kittı... Ancak, Allah’ın izniyle aşarım ve bir gün anlarım ümidim çoktu...

Bu ümidin verdiği enerji ile hayal gücümün koruma altına aldığı bu Kurânî dünyadaki seferim, **En’âm Sûresi’nin 52. Âyeti** ile karşılaşınca zorunlu olarak son buldu...

Böyle olunca, her şey eski hâline dönüverdi...

Allah’ın Resûlünü zâlimlerden olma tehlikesine karşı uyarıcı bir âyetti, **En’âm:52** ve dahası 53. Âyet bir fitnenin varlığından bahsediyordu...!!!

Bazı insanlar vardı ve onlar Allah’ın değil -kelime olarak- Rabbin vechini murâd edinmişlerdi ve seherde gecede O’nu çağırıyorlardı....

“... ellezîne yed’ûne rabbehüm bi’l-ğadâti ve’l-aşiyyi yürîdûne vechehû...”

Peki, bunda ne mahzur vardı ki Peygambere onları kovmaması **“velâ tedrud”** açıklığında emrediliyor ve aksi durumun zulüm olacağı hükme bağlanıyordu...????

Bununla da bitmiyordu... **Kehf:28’de** aynı insanlar hakkında Peygambere ve onun şahsında bize yeni tâlimatlar veriliyordu...

“V’asbir nefseke ma’a.....” emriyle onlarla beraber veya onlara karşı (?) sabırlı olması; **“..velâ ta’dü aynâke anhüm...”** emriyle de gözünün onların üstünde olması veya gözlerini onlardan ayırmaması isteniyordu....????

Tasavvufu Kurân'da Aradım.. II

Sorular..... Sorulaaaar.....

Cevaplarını veremedikçe veya bulamadıkça gözümde büyüyorlardı... Ki birden dilimden dökülüverdi.....

"Bana seni gerek seni...."

Aman Ya Rabbi! Bu mısra, sanki Rabbin vechini murad edişin Yunus'çasıydı....

"Ne varlığa sevinirim,

Ne yokluğa yerinirim;

Aşkın ile avunurum...

Bana seni gerek seni!!!"

Garip olan, Yunus Emre kendisini hiçbir kategoriye koymuyordu..

"**Süfilere** sohbet gerek!

Ahilere ahret gerek!

Mecnunlara leyla gerek!

Bana seni gerek seni!!!"

Âdetâ, "vech" konu Allah olduğunda O'na "sen" diyebilmenin anahtarıydı ve sanki bu kelime ile Allah'a havf, ittikâ ve haşyet ile yönelişlerin dışındaki bir yöneliş anlatılıyordu....

AŞK!

"Aşkın aldı benden beni;

Bana seni gerek seni!!!"

En'âm:53'deki "fitne" bu olabilir miydi??

Tabii, bu arada Yûnus Emre'yi durdurabilene aşk olsun...

"Gözüm seni görmek için, elim sana ermek için
Bu gün canım yolda kodum, yarın seni bulmak için!

Uçmak uçmağım dediğin, mü'minleri yeltediğin
Vardır ola bir kaç huri; arzum yoktur uçmak için!

Süfilere ver sen onu; **bana seni gerek seni!!**
Haşa ben terkedem seni, şol bir evle çardak için?!"

Hakikaten, **En'âm:52,53 ve Kehf:28. Âyetler** birilerine karşı Resulullah'ı tedbirli davranmaya yönlendiriyordu..??

Âyetleri defalarca okudum!

"...yed'ûne rabbehüm bi'l-ğadâti ve'l-aşiyi....." bir açıklık getiriyordu; ama bu zâten güzel bir şey değil miydi?? Nitekim, bunu Yunus'ta görmek mümkündü...

"Dağlar ile taşlar ile
Çağırayım Mevlam seni
Seherlerde kuşlar ile
Çağırayım Mevlam seni"

Garip" bir durum olmalıydı ki, 53. Âyet bir fitnenin varlığından haber veriyordu.....Gâliba, Yunus Emre de aynı "gariplik"ten bahsediyordu...

"Dinin terkedenin küfürdür işi!! Bu ne küfürdür imandan içeri??"

Peki, neden Emre'ye bu kadar takılıp kalmıştım..??? Yoksa, farkında bile olmadan **Kehf:28**'deki "**velâ ta'dü aynâke anhüm..**" gereğince mi davranıyordum..???

Bilmiyorum; belki de bu konular ağır gelmişti..... Allah'ın, Rabbin vechi bir yana kendi vechimiz hakkında bile yeterli bir zemin etüdü yapabildiğimizden emin değildim....Fakat, Yunus Emre sanki bunu da çözmüştü.... ??

Demıştiki.....

"Beni bende deme; bende degilim!!
Bir ben vardır bende; benden içeri!!
Süleyman kuş dilin bilir dediler!
Süleyman var Süleyman'dan içeri!!"

Yukarıda geçmişti... Acaba, bu "**benden içeri ben**" olgusu vechimiz olabilir miydi??? Biz hanif olarak benden içeri benimizi **mi** tevcih ediyorduk "Yâ Fâtır"a; onu **mu** ikâme etmeliydik dîni kayyime; onu mu teslim ediyordu muhsinler Allah'a...?????

Yine başa döndük....

Sorulaaaar.... Yine sorular.....

Ama bizim vechimiz, ama ilâhi vecih olsun; âyetlerin ortaya koyduğunu akademik bir disiplin içinde adlandırmak gerekseydi; "**TEVECCÜH**" uygun olur muydu??? Yoksa, **TASAVVUF** denilen şey bu muydu???

Ancak, nerede başlıyordu ve nerede bitiyordu??? Meselâ, Yûnus kendisini sûfi olarak bile görmüyordu..???

Meselâ, vechini Allah için islâm edenler **tüme varmaya** çalışıyorlar da; Rabbin vechini mûrad edenler **tümden gelmeye** mi çalışıyorlardı...??? Yoksa, Rabbin

vechini murad safhası, vechimizi Allah'a teslim ettikten sonra gelen bir üst safha mıydı????

Var mıydı aralarında bir bağlantı; yoksa farklı farklı haller, farklı modeller miydi???? Meselâ, **hanif yaklaşımın sembolü olan Hz. İbrahim (Selâmün alâ İbrahîm)** Hz. Lût'tan (a.s.) önce kendisine misafir olan operatör elçileri operasyondan caydırmaya çalışmasına **rağmen** (Hûd:74,75,76).....

kalbinin mutmain olabilmesi için Rabbimizin ölüleri nasıl dirilttiğini kendisine göstermesini istemesine **rağmen** (Bakara:260).....

nasıl oluyor da oğlu İsmail'i rüyasına tâbi olarak -sorgusuz sualsiz- boğazlamaya **tam teşebbüs** edebiliyordu (Sâffât:102,103,104,105)...????

Peki, bu durum karşısında Hz. İsmail (a.s.) "**setecüdinî inşaALLAHu ma'as-sâbirîn**" diyerek nasıl tam teslimiyet gösterebiliyordu (Sâffât:102)...??? Oysa, Hz. Mûsâ (a.s.) benzerî bir durumda sabır gösterememişti...?!

İndi ilâhîden kendisine rahmet verilmiş ve ledünnî ilim öğretilmiş kişi (Kehf:65) karşısında, "**setecüdinî inşaALLAHu sâbiran..**" sözü veren Hz. Mûsâ "**e katelte nefsen zekiyeten biğayri nefsin..**" (Kehf:74) diyerek itiraz etmişti.....

Kısacası, muhsinlerin dünyasında da anlamamız gereken daha çok şey vardı... Evet, kulu ile Rabbi arasında vecihler arası bir teveccüh ilişkisi vardı... "Teveccüh" muhsinlerin dînin insan için olduğunu ortaya koyan ihsanları ile geliyordu...Yâni, teveccühün ilâhî değeri dünyadaki insânî değerleri de üretiyordu... Çünkü insandan insana teveccüh ihsan ile oluyordu....Bir şeyler anlatabildiğimi pek zannetmiyorum... Çünkü, anlattıklarım anladığımı zannettiklerimdir....

Bu incelemeyi, tenezzül edip sonuna kadar okuduysanız; bu ancak teveccüh göstermenizdir....

İhsanımız bol olsun.....

Bor, Uranyum, Toryum ve KURÂN...

İnsanlığın, kıymeti hakkında ittifak ettiği ve üzerine savaşlar bile yapılan nice yerüstü ve yer altı zenginliklerimiz var... **Kara altın** üzerine yapılmış ve yapılan hesaplardan herkes haberdar... Gün geçmiyor ki, **ucuz ve temiz enerji** üzerine yeni bir kaynağın isminden haberdar olmayalım...

Gâliba sonunda **petrol**, dünyadaki rezervler tükenmeden demode olacak... Petrol fiyatlarındaki dalgalanmalar ve artışlar bu ihtimalin çok zayıf olduğunu bizlere düşündürse de, dünyanın ihtiyaç duyduğu temiz ve ucuz enerjiyi temin edecek **yeni kaynaklar** üzerinde yapılan araştırmalar hayret uyandıracak veriler sunuyor dünyaya...

Dünya üzerinde, İslâm coğrafyasına odaklandığımızda petrolden başlayarak nice kaynaklara, zenginliklere sahip olduğumuz âşikâr... Ne yazık ki, belli İslâm ülkelerinin petrolden kaynaklanan yüksek refah seviyeleri göz ardı edilirse, kaynaklarımızı değerlendirdiğimizi ve hatta onların farkında olduğumuzu söylememiz hiç mümkün değil...

İslâm âlemi olarak **Hızır kıssasındaki (Kehf Sûresi)** kendilerine miras bırakılmış ve yaşları küçük olduğu için bundan habersiz ve ilgisiz sabîler gibiyiz... Teşbihte hata olmaz; mirasın gömülü olduğu yerin işâreti olan duvar da bizim ilgisizliğimiz ve diğerlerinin açgözlü ilgisi sebebiyle tahrip olma riskine her zaman olduğundan daha çok mâruz... Herhalde, makbul dualar hürmetine, Rabbimizin takdiri ile duvarımız ayakta kalıyor...

Belki, bizim de Hızırlarımız var mirasımızı korumak kasdıyla duvarımızı bizim ruhumuz bile duymadan onaran...???

Ancak ve ancak bir kaynağımız daha var ki, onu lâıykıyla değerlendirmedeki gafletimiz **bütün gafletlerimizden daha büyük!!!**

Üstelik, bu kaynağımızı değerlendirme yolunda hiçbir rakibimiz ve bu kaynağa dikilmiş hiçbir açgözlü yok!! Bunun bir "kaynak" olduğunu, "tükenmez" olduğunu bir tek biz İslâm dünyası olarak biliyor ve kabul ediyoruz...

Buna rağmen, onu değerlendirebilmek için yaptığımız yatırımlar onun büyüklüğüne ve önemine denk değil... O bir "**mucize**" kaynak ve bizim onun için yaptıklarımız hep "**âciz**" yatırımlar..

Mucize kaynağın mucize verilerine ve sonuçlarına kavuşmak için bugüne kadar yapılanlar ve bundan sonra yapılması planlananlar belki samimî ama **dünya ve ukbâ çapında** değil.. **Bir çap sorunumuz var** ve mucizenin büyüklüğüne paralel "büyük" düşünemiyoruz...

Bu münasebetle, mucizeyi kendi küçük dünyalarımızın alelâde sınırlarına mahkûm etmişiz; onu ve kendimizi bir türlü âzât edemiyoruz ve mucizevi ufukları -bugünden hayal bile edilemeyecek mucizevi sonuçları- hedefleyemiyoruz...

Meselâ, bizim dünyamızda arkasında 1 milyar dolarlık (başlangıç rakamı) bir fon bulunan büyük bir **Kurân=Mucize projemiz var mı??** Yoksa, biz ilâhiyat fakültelerimizin mevcut halleriyle yeterli olduğunu ve olacağını mı düşünüyoruz..??

İslâm dünyamızın, **meselâ** bir **Kurânî Zekâ Merkezi** var mı?? Bu merkeze bağlı olarak çalışan ve "Kurânî Zekâ"ya sahip özel bir beyin ve bilim gücümüz var mı??

Az sayıdaki bu insanları bulsak ve araştırmaları için dünyayı ayaklarına getirmek üzere **paraya pul muamelesi yapsak**, mucize kaynağımıza yerinde bir yatırım yapmış olmaz mıyız??

İşlenmeyi bekleyen her kaynak ve cevher gibi Kurân da -tâbiri caizse- işlenmeyi beklemiyor mu??

Şu farkla ki, bu işlenmede cevherden mücevher üretilmeyecek; mûcizeden mücevher üretilecek...

Yâni, hayata enjekte edemediğimiz üst (ledünni) boyutları temsil eden Mucize, bu yolla hayatımıza, dünyamıza daha fazla deşifre olarak entegre olacak ve müslümanlardan başlayarak insanlığı geliştirecek..

Sözün özü, zarar yazması imkânsız ve fakat dünyada ve ahirette kâr getireceği muhakkak daha kârlı bir yatırım var mı?? **Ve hangi yer altı kaynağımız ve yürüstü zenginliğimiz Kurân kadar MUCİZE???**

***Kurânî Zekâ**, Kamer:15,17,22,32,40,51. âyetlerden ilham alarak kullandığım bir kavramdır.

Binbirinci (1001.) Mezhep

Mezhepler tarihi, dînî verilerden çok sosyolojik verilerle anlaşılabilir. Çünkü, bütün büyük dinlerin özel tarihleri incelendiğinde âdetâ **sosyolojik bir yasanın işlediği** ve bundan mezheplerin doğduğu görülür.

“Bir” iken “birkaç veya birçok” olmanın temel sebebi **“ihtilaf”** sözcüğü ile anlatılabilir. Bir dînin mensupları, dîne ait konularda zaman içinde farklı görüşlere sahip olurlar (**ihtilaf budur!**) ve farklılıklar çevresinde kümeleşirler... **Her mezhep bir kümedir.** Diğer kümelerden bağımsız değildir ancak kendini diğer kümelerden ayrı olarak tanımlamasına yetecek malzemesi vardır. Dînî alandaki kümeleşmelerin görünen sebebi “ihtilaf, ihtilafa düşmek”tir; **ancak görünmeyen ve daha önemli sebep** insanoğlunun tabiatıdır. **İhtilaf aslında dinden değil, insanın tabiatından doğar.** İnsanoğlunun, dinin içinde kalan ihtilafı aslında **mukayeseli olarak** mâsumdur. Ancak, insan tabiatı bâzen ihtilaf îcat eder ki, bunun adı **tahriftir.** Dînî kaynakları tahrif!!

Sosyal bir varlık olan insan, kendi gibi düşünen veya inanan insanlardan oluşan bir küme arar, bulursa dâhil olur; bulamazsa yeni bir küme kurar. Asırlar, kümelerin kuruluşlarına - dağılışlarına - benzerliklerine - ayrılıklarına - aykırılıklarına - ifratlarına - tefritlerine - kalitelerine - kalitesizliklerine - ürettiklerine - tükettiklerine tanıklık eder durur.

“Kurân’a Yöneliş ve Yalnızca Kurân” başlığı altında ele alabileceğimiz **düşünceler üst kümesinin** mezheplerin varlığına ve oluşumuna dair –genelde- ağır bir tepkisi vardır. Bu tepki, aslında Kurân’ın birleştirici yönünü daha kuvvetli vurgulamaya çalışan bir duygusallık içerir. Duygusal yoğunlukların, bir şeyleri hele hele Kurân’a yönelişi daha sağlıklı kılması mümkün değildir. Nitekim, **“Önce Kurân, Sonra Kurân ve dahî Hep Kurân”** diyenler arasında, bağlı oldukları **Kurân üst kümesinin** birleştirici varlığına rağmen muhtelif alt kümeler türemektedir. Bir konuda bir alt kümenin ak dediğine, diğer küme kara diyebilmektedir. Üstelik, bu **ak-kara ihtilafı** sâdece ve sâdece Kurân’a dayanarak oluşmaktadır.

Dahası, uzak geçmişte **peygamber adına uydurulan** yalan sözler (mevzu hadisler) gibi, bu yeni dönem **Kurân adına uydurulanlara** tanık olmaktadır. Yâni, sâdece Kurân'a dayanarak(!) Kurân'ın aslında söylemedikleri Kurân'a izâfe edilebilmektedir. Tıpkı, Resullah'ın aslında söylemediklerinin ona "**kâle Resullullah**" diyerek iftirâ edildiği gibi... Bu -tabii- **Kurân'a yönelişin en ağır ve en olumsuz vak'asıdır**. Uydurma hadislerin (hem hadis terminolojisi ve tekniği, hem de Kurân'a kesin aykırılık taşıması yönleriyle uydurma) İslâm dînine ve dünyasına verdiği zarardan **daha büyük bir tehdit ve tehlikeden bahsetmiş oluyoruz**.

Dolayısıyla, İslâm mezhepler tarihinde farklı içtihatlarla yol açan hadislerin ağırlığı, bu yeni dönemde yerini ve ağırlığını Kurân'a bırakmış görünüyor. Artık yeni mezhepler türeyecektir ve bunlar varlıklarını ve haklılıklarını yalnızca Kurân'a dayandıracaklardır. Bu, İslâm dünyasının Kurân'a Kuranca yönelişe geçememesi hâlinde yaşayacağı **kötümser ve fakat gerçekçi bir senaryodur**. Dahası, ihtilaftan daha vahim olan **tahrif** Kurân'a dayanarak(!) Kurân'ı hedef almaya başlamıştır. Bazıları, şimdiden Kurân'a dayanarak(!) namazı, haccı, orucu, Ramazan'ı, Cuma'yı, Kâbe'yi topun ağzına koymuştur.

Artık, her kafadan bir sesin yükseldiği ve bu seslerin denetlenemediği ve **her görüş sahibinin varlığını Kurân'a dayandırarak âdetâ tek başına bir mezhep olduğu** yeni bir dönemin başındayız. Sağdan saymaya başladık bile... "**999. Mezhep, 1000. Mezhep, 1001. Mezhep ve ilâ âhir...**"

Kümeleri azaltma ve üst Kurân kümesine dönüş ve yöneliş yolculuğumuzda üreme ve türeme katsayımız çok yüksek...

Yaşasın demokrasi!!!?? Artık, herkes aklına geleni söyleyecek ve herkes Kurân'a ve İslâm'a nasıl istiyorsa öyle yönelecek!!!!???

Gerçekten bunu mu istiyoruz???

Bunu istemiyorsak; **Kurân'a dönüş ve yöneliş aslında nasıl olmalıdır??**

Griple mücadele edenlerin, **vereme** kayıtsız kalmaları veya dâvetiye çıkarmaları "**garip**" değil midir??!!

Griple mücadele edenler "garip" olmaya mecbur mudur?!

Mezheb'ül-Ğariyb'in(!) âkıbeti hayrolmaz!!

BEKKE'nin Sırrı

Fazlasıyla materyalist olduk.. Yoksa, sekülerleştığımızı mi söylesek..?!

Bir türlü, Kurân'ı tanımak konusunda mesâfe alamıyoruz.. Yukarıdaki sebeplerden mi acaba?!

Neden, mûcize kelâmı kendi sıradan standartlarımızın mahkûmu gibi görüyoruz..?? Bu bağnazlık neden??..

Neden, Kurân'ı paçavra düşüncelerin ve zayıf akılların esiri gibi görüyoruz..???

Neden, Kurân'ın sonsuz deryasında kulaç atmak ile bir bataklığın içinde debelenerek daha çok batmayı birbirine karıştırıyoruz??!!

İzninizle, bugün bunların farklılığını vurgulayacak somut bir örnek sunmak istiyorum. İnşaALLAH, bu örnek Kurân'ın sonsuz deryasında kulaç atmanın ne demek olduğunu bize anlatabilir...!!

Örneği bir yerden alıntı yapmıyorum... Bizzat te'lif olarak -Allah'ın izni ve lutfuyla- ortaya koyuyorum*... (İlk olarak 16 Temmuz 2006'da HanifDostlar forumunda dile getirmişt看..)

Kurân'ımızda **Âli İmran:96**'da bir mekân adı olarak **BEKKE** kelimesi geçer.. Bütün, tefsirler bunu **MEKKE** olarak anlar**...

Netice olarak, Bekke için şu söylenmiş olur... **Bekke, Mekke'nin geçmişteki diğer adıdır veya birçok isminden biridir....**

Yâni, Bekke Mekke'dir!!

Hiç fazla söze gerek yok; bu çok sağlıklı, çok mantıklı bir düşüncedir!! Bununla beraber, **BEKKE nüansını** Kurân'ın mûcize dokusuna bağlı olarak daha fazla anlamanın yolu var mıdır diye sorabiliriz.??

İşte şimdi, bu sorunun cevabını veriyoruz!

Önce, **Âli İmran:96**'ya müracaat edelim...

"İnne evvele BEYTin vüdı'a linnâsi lillezî **biBEKKEte** mübâreken ve hüden lilâlemiyn"

"Muhakkak ki insanlar için konulan ilk ev, alemler için mübarek ve bir hidayet olarak Bekke'dedir!

Tâkip eden 97. âyeti incelediğimizde, 96. Âyetteki "**ilk ev**"in çevresini tanımlayan diğer unsurların sayıldığını görüyoruz... Yâni, Kâbe'den bahsediliyor! Dolayısıyla, Bekke denilirken MEKKE dışında bir mekândan bahsedilmiyor aslında!!

Âli İmran:97_ "Onda apaçık ayetler ve Makam-ı İbrahim vardır... Kim ona dahil olursa emin olur... Ona bir yol bulabilenin o evi hac etmesi insanlar üzerinde Allah'ın hakkıdır... Kim de küfreder ise muhakkak ki Allah alemlerden Ğaniy'dir."

Peki, **Arapça olan Kurân'ın Rabça söyleyiş ile** Bekke'nin tam karşılığına nasıl ulaşacağız???

Bunun için **Fetih:24'e** bakalım...

"Ve hüvellezi keffe eydihüm anküm ve eydiyeküm anhüm **biBATNİ MEKKEte** min ba'di en azferaküm aleyhim ve kâneLLAHÜ bimâ ta'melûne basıyra"

"Sizi onlara muzaffer kıldıktan sonra **Mekke'nin batnında/göbeğinde**, onların ellerini sizden sizin ellerinizi onlardan uzak tutan O'dur... Allah yaptıklarınızı Basıyr'dır."

Evet, burada düğüm çözülüyor ve **Rabça bir söyleyiş Bekke'nin taşıdığı nüansı ortaya koyuyor...**

Âli İmran:96'da "biBEKKEte" ile Fetih:24'de "biBATNİ MEKKEte" eşdeğerlik arz ediyor.. Bu eşdeğerliği anlamamıza BEKKE ve MEKKE arasındaki ses uyumu dışında "Bİ" bağlaçları yardımcı oluyor...

Net olarak şu sonucu çıkartıyoruz.. **BEKKE, BATNI MEKKE demektir!** Yâni, Mekke bir şehir ise, Bekke onun tam merkezi, göbeği mesabesindeki adrestir. Daha doğrusu, Mekke Bekke'den doğmuştur!

Dahası, bize göre Bekke adı geleceğin bilgisi ile geçmişte özellikle oluşturulmuştur.

Ne dediğimizin anlaşılması için, görüşümüzü hayâlî bir senaryo üzerinden aktaralım...

Düşünün ki Hz. İbrâhim sizsiniz.... "İlk Ev" için yönlendiriliyorsunuz... Peygamber olmanız sebebiyle size geleceğin bilgileri de veriliyor...

Öğreniyorsunuz ki, "ilk ev"ın çevresinde gelecekte bir şehir olacak ve adı **MEKKE** olacak!! Mekke'de zuhûr edecek son peygamberin adı da **MUHAMMED** olacak...

Görüyorsunuz ki "ilk ev" geleceğin Mekke'sinin tam göbeğinde kalacak... Düşünüyorsunuz ve gelecekte aldığınız bu bilgiyi değerlendirerek geleceğe neleri bildiğinizin işâretini bırakmak istiyorsunuz... Bu maksatla, "**Batın**" kelimesinin "**B**"sini alıyor ve bunu Mekke'deki "**M**"nin yerine ikâme edip "**Bekke**" ismini türetiyorsunuz... "Batnı Mekke" anlamında....

Bu senaryo ile taşların yerine oturmasını ve meselenin daha kolay anlaşılır olmasını umuyorum.

En başta söylediğim gibi, **bu örnekleme ile aslında kutsal metin (Kurân) tetkiklerinin ne kadar çok nüans üzerinden yapılması gerektiğine işâret etmiş oluyorum.**

Cenâbı Allah, Kurân'ındaki Rabbâni dilin (Rabça) güzel sürprizleri ile şereflendirsin bizleri...

*Bu makaleyi kaleme alırken (10.02.2008) Sn. Hasan Güler'in mealini inceledim. Hasan Bey'in Âli İmran:96'inin çevirisinde Bekke karşılığı olarak parantez içinde "Mekke'nin Batını" yazdığına tanık oldum. Ortak noktada buluşmuş olmak beni sevindirdi. Ref:

http://www.ahmedhulusi.org/kuran/003_aluimran.htm

** Yine, bugün Bekke için Taberi, Kurtubi, İbni Kesir tefsirlerine müracaat ettiğimde, Taberi'nin bu konuda geniş bir rivayetler zinciri sunduğunu gördüm. Hatta Tâberi'de, İbni Kesir ve Kurtubi'den farklı olarak bizim yukarıdaki açılımımıza denk düşecek bir rivâyet gördüm. Rivâyet, sanki diğerlerine göre daha az kayda değermiş gibi arada anonim olarak zikredilmişti. Diyordu ki **"Bekke ismün li BATNI MEKKE ve Mekke ismün li'l-Harem"**... Yâni, Batni Mekke'nin ismi Bekke'dir ve Harem'in ismi de Mekke'dir...

Resimli Namaz Hocası

Hocaların hocası "Resimli Namaz Hocası"!!!

Kiyâm, kaade, kıraat, rûkû, sücûd, tekbir ve niyet.....

İşte bunları arayıp da Kurân'da bulamamak; resimli namaz hocalarına duyulan ihtiyacın alâmeti?!

"Namaz kılıyorum ve peygamberimizden zamanımıza kadar uygulamalı olarak ulaşan pratiğin yeterli, geçerli ve kat'î olduğunu (istisnalar kaideyi bozmaz) düşünüyorum ve biliyorum" diyenlerin pratikten dercettikleri resimli namaz hocasına –aslında- **"rûkûyu, secdeyi ve bilindik namazı Kurân'da bulamadık"** diyenler de ihtiyaç duyuyorlar... Ne çâre ki Kurân onların istedikleri fotoğrafları (resimleri) **"Kerim"** olmasına rağmen onlara vermiyor... Dolayısıyla, arada ezilip kalıyorlar...

Diyorlar ki **"ille de resim-fotoğraf isteriz".....**

"Biz, ashâbı kirâmın çektiği resimlerle yetinmeyi tercih ettik; size de bu yolla hazırlanmış bir namaz hocası takdim etsek olmaz mı" teklifine hiç sıcak değiller!! **Gerekçeleri var...???**

Gerekçelerinden o kadar eminler ki, bunun Kurân incelemelerinde her kapıyı açacak bir anahtar olduğunu düşünüyorlar... Bu yüzden, her kapıyı açan "sihirli" anahtarlarını kullandıklarında, **namaz kapısının ardında koca(?) bir boşluk buluyorlar????**

Bu boşluğu onlar yokluk şeklinde yorumluyorlar.. Yâni, **onlara göre bildik namaz YOK?!**

Dolayısıyla, istedikleri resimli namaz hocasına ulaşamayınca, **büyük komplo teorisini** fırına veriyorlar... Yemeyip de yanında yatmak için.....

“Resimli namaz hocası bulamadık; bir adet “namaz komplo teorisi” verelim mi?” !!!

Şöyle bir inceliyorsunuz..... Acaba, hangisini satın alsam diye...? (Tüketim toplumu her şey “satış” üzerine...)

.....

Umarım, bu alışverişte bendenizden yardım beklemiyorsunuzdur???

Yoksa, kararsızlık mı yaşıyorsunuz???

Yoksa, **kıldığınız namazı bırakmayı mı** düşünüyorsunuz???

Ya da, bu ikilem **siz tam namaza başlayacakken mi** karşınıza dikiliverdi???

Hayırdır; **bu alışverişi yapacak kadar ilme sahip değil misiniz???**

Pekiii, **bu alışverişi gündeminize paraşütle indirenlerin ilmini tartacak kadar da mı ilminiz yok ???**

Pekiii, **kazıklanmadığınızdan nasıl emin olacaksınız????**

Ne yani, sizin adınıza başkaları mı karar versin???

Siz, **bu yola kendi reyinize sahip çıkmak için koyulmadınız mı???**

İşte Kurân! İşte resimli namaz hocası! İşte namaz komplo teorisi! Ve işte SİZ!!

“Bakkal Amca! Ne duruyorsun; helva yapsana!???”

Not: Kurân-ı Kerîm’de bir namaz kapısı var.. O kapının ardında bazılarının görünen ve çoğunluğa görünmeyen bir Resulü Ekrem var... O Resul, rükûlu-secdeli-kıyamli-kıraatlı namaz kılıyor... Resullullah’ın yaptığı helvaya burun kıvrmayın; **kendi yaptığınız helvayı -siz bile- yemezsiniz!!!**

OKU! Ama Canına OKUMA!

Cümbür cemaat OKU'maya başladık.

"OKU" ilâhî emriyle ve Kurân ile kucaklaşma yolculuğumuzda 21. asra yakışan (!) bir sürat içindeyiz. Acele giderken ecele gitme riskini göze almışız ya da şeytanın karıştığı acele işlerin bizim "okuma" sürecimizle ilgisinin olmadığını düşünüyoruz..??

Oysa, daha "Kurân" nedir bile bilmiyoruz!?

İşte bu Kurân yolculuğumuzun bir numaralı sorusu!!!!

Bilmediğimiz bir şeyi lâıkiyle nasıl okuruz???

Ortada bir ilâhi kitâb ve hitâb var!! Muhatabı ins-ü-cin!

Mâhiyetine henüz vâkıf olunmamış bir canlı türü olan cinlerle birlikte aynı kitâbı okumak durumundayız! Dolayısıyla, bu nasıl bir kitâbdır ki dili Arapça olmasına rağmen çıplak gözle göremediğimiz varlıklarla birlikte "okuma" etkinliğinde asgarî müstereğimiz kılınmış?!

Dolayısıyla "insan" merak ediyor; "üç harfliler" namazı nasıl ikâme ederler; orucu nasıl tutarlar...???? Acaba, onlar Kurân'ı okuduklarında amelî hususlara dair sorularının cevaplarını bugüne kadar Kurân'dan alabildiler mi?? Yoksa, onların dünyasında da muhaddislerin ve müçtehidlerin etkinliği mi sözkonusu oldu??!! Hiç bilmiyoruz!!!

Bilmediğimiz ne kadar çok şey var!!

Acaba, bildiklerimizi çoğaltmanın yolu bildiklerimizi (hatalı veya doğru) topyekün reddetmekten mi geçiyor??!! Bu reddediş, Kurân'a dönüşün samiyetini ve yetkinliğini belgeleyen bir alâmet midir???

"Okuyabilmek için hafızalarımızı sıfırlamak ve geçmişten birikmek sûretiyle bugüne ulaşanları lânetlemek mi gerekmektedir?! Yoksa, mûtedil olmak ve her sorumuzun cevabını aslında bünyesinde taşıyan kitâbın bizimle konuşmaya başlayacağı zamanlara kadar vakur okumalar yapmak mı gereklidir??!!

Meselâ, hangisi daha vakurdur ve mâkuldür?! Namaz kılmanın, oruç tutmanın Kurân'da bulunmadığı ihtimalini(?) sorgulamak mı; yoksa namazın kaç vakit olduğunu Kurân ölçeğinde araştırmak mı?!

Meselâ, hangisi daha ilmî ve Kurânîdir?! Hac güzelliğini idrâk için Kurân'a müracaat etmek mi; yoksa Kâbe'nin ve Mekke'nin koordinatlarını Google Earth dübünüyle Kurân'da bulmaya çalışmak mı?! (Bulamayan "oku"rlar (!) Kâbe'yi "put" ilan ediyorlar da...)

Evet, maalesef daha Kurân'ın ne olduğunu bilmiyoruz! 1400 sene boyunca da öğrenemedik!!

Bugün, öğrenme yolculuğunda çağın herşeyi insanın ayağına getiren imkânlarıyla yeni şeyler söylüyoruz Kurân hakkında..... Hatta, hakkımız olmayanları, Kurân'a haksızlık etmek bahasına....

Bugün, "Şimdi Kurân'ın zamanıdır" diyenler içinde kalite yerine öyle marjinalite sergileyenler var ki, ilmin yerine fantezilerini ikâme ederek "oku"yorlar... Elbette, Kurân'ın canına okuyorlar....

Ya asıl maksatlarının farklı olmasından ya da cehâlet ve enâniyetlerinin mega ölçülerinden dolayı bilmiyorlar ki, Kurân çalışmalarında ipucu bulmaya ve ipin ucundan tutmaya çalışırken ipin ucunu tamamen kaçırmak riski, dinden ve imandan olmakla eşdeğerdir!!!

Bilmiyorlar ki, Kurân kesip biçecekleri bir kadavra değildir! Bizâtihi doktordur!! Teşbihte hata olmaz; "oku" emrini yerine getiren hastadır, doktoru Kurân'dır!! Hıcr:91/92. âyetlerin uzmanlarınca bir de bu gözle değerlendirilmesini öneririz.....

Şu halde, komplekslerimizden ve kaprislerimizden sıyrılarak Kurân'a yönelebilmeliyiz.. Yâni, bir Hadis veya Fıkıh kompleksimiz olmamalı! Geçmiş asırlara kapris yapmamızın "oku"ma süreçlerinde bize bir katkısı yok!! Biz, Kurân'ı daha iyi anlamamıza hizmet edecek her ipucundan ve herkesten faydalanmak durumundayız ve zorundayız... Bir hadisi Kurân'a tamamen aykırı bularak veya görerek "uydurma" diye etiketleyebilirken; diğer bir hadisi Kurân'ı anlamamıza ve takılıp kaldığımız noktayı aşmamıza yardımcı olduğunu düşünüyorsak kullanabilmeliyiz... Siyerden, Tarihten ve akla gelebilecek her şeyden kompleksiz ve kaprissiz yararlanabilmeliyiz.. Tâki, 6 bin şu kadar âyet insanlık için 6 katrilyon şu kadar âyet hâline gelinceye değin.... Ya bireysel olarak Kurân bizlere böyle oluncaya kadar ya da insanlık için bir şekilde(?) bu şekilde(?) oluncaya kadar....

İşte o zaman, Tarih bile Kurân'dan okunur ve "yalan söyleyen tarih utansın" denilebilir... İşte o zaman, geleceğin bilgisine bile ulaşılabilir... İşte o zaman, hiçbir soru cevapsız kalmaz ve Kurân'ın aslında ve esasında ne olduğu âyân olur.... Elbette, bilmeyenler için.... Yoksa, bilenler nezdinde Kurân zâten âyân-beyandır!!!

Cenâbı Hakk, Kurân'ı lâyıkiyle okuyanlardan eylesin bizleri... Bugün olmazsa yarın; birgün mutlaka....

Denklemler Kurmak ve Dengede Kalmak

Bu bir denklem: $E=mc^2$ Yazmak ne kadar kolay bu denklemi! Acaba, kurmak da bu kadar kolay mı oldu **Einstein** için?! En azından lise tahsili almış olanlarımız haberdâriz bu denklemden.. Hiç bilmeyenimiz ise en azından haberdârdır Einstein'dan..

Bu formülü alalım ve henüz îcat edilmemiş zaman makinesi ile bir kağıdın üstünde 1400 sene öncesine ışınlayalım... Bu harfleri (Latin) tanıyacak bir coğrafyaya inzâl(!) edelim... Üstünde denklem yazılı kağıdımızı, düştüğü yerden bir asilzâde bulup kaldırsın ve dikkatle okusun...

Sizce ne olur?!!!

Bence şu olur..... "**E**" için uzun bir "Eeeeeeeeeee" çeker; derin bir tefekkürün alâmeti olarak... "**mc²**" için asilzâdenin hangi ünlemleri olur bilemiyorum gerçekten...Teşbihte hata olmaz; 1400 sene öncemize içinde böyle nice sembolleri barındıran bir Kurân nâzil oldu Semâ'dan... "**Sâd**" dedi; "**Kâf**" dedi; "**TâHâ**" dedi Kurân!

1400 yıldır o asilzâde gibi "Eeeeeee" diyoruz derinden..... Acaba, hangi denklemin (?) unsurudur diye sormak bile geçmiyor aklımızın köşesinden...

Sor-mu-yoruz;!! Neden??

Cevabını bulabileceğimiz yönünde en ufak bir ümit taşımadığımızdan mı??

Peki, bu "**ümitsiz**" bakış açısı **iman-akıl-vahiy süreçlerinde** neden üzerimizde **sekte** yapmıyor ve biz bu sessiz kalıştan neden bireysel ölçekte rahatsızlık duymuyoruz???

Dert etmeyin ve ısrarlı sorularımın **negatif bir anlam** çıkartmayın... Aslında, bu sorularıyla "**tabii**" olana işaret etmeye çalışıyorum.. Bu "**bilemeyiş**" sekte yapmaz ve rahatsızlık vermez..

İşte, **iman ve bilgi** arasında ya da **vahiy ile akıl** arasında böyle bir **haddini-hududunu biliş** vardır... Bâzen, bilemediğinize de iman edersiniz ve bâzen vahiy sırlarını vermeyi zamana yayar... Sırların verildiği veya çözüldüğü **zamandaki ve yerdeki biliş** de, sırrı verilmeyenin kapalı kutusuna sahip oluş ama bilemeyiş de **ayrı ayrı imtihanlardır** sahipleri için...

Gerçekten, meseleleri algılamamızı kolaylaştıracak ve taşların yerlerine oturmasına hizmet edecek denklemleri kurmak kolay değildir... Kâinât nice denklemlerden oluşan **kusursuz bir döngüdür ve bu döngü kısır değildir!** Kısırlık zihinlerdedir!

Kusursuz döngüye "kısırsız" (!) zihinlerle teslim olma ve bütünleşme başarısıdır İMAN!

Böyle olduğu için **“Sâd, Yâ-Sîn, Elif-Lâm-Mîm-Râ”** gibi nice **Kurân kodları** - onları bilemeyişimize rağmen- bizi **tâciz etmez; bilakis teskin eder!!** Bu bilemeyiş de imanî açıdan **“kerâmet”** vardır..

Hakikaten, **Maide:102** bazı soruların mutlak cevaplarının bazı insanlar için taşıdığı tehlikeye işaret etmektedir.. Bu insanlar elbette **“iman edenler”** arasındadır... Sormuşlardır ve aldıkları cevabı beğenmedikleri için **“kâfir”** olmuşlardır...

Bu nasıl iştir?! Sorular öğrenmek içindir ve fakat bazı sorular ve de onların mutlak cevapları neden inananları dinden imandan edebilmektedir?! Bu çok esrarlı bir konu değil midir; sizce??

Mâide:101 bu esrarın gerekçesini sunmaktadır.. Gerekçe, soru sahibinin kendini bilşi, tanınmasıyla ilgilidir. Ancak, bu da başlı başına ağır bir mesele değil midir?? **Kendimizi bilme ve tanıma meselesi!!** Hangi sorumuzun cevabının bize yarayıp yaramayacağını **bilmek** ve cevabı yaramayacak olan sorularımızdan **caymak** ve bunu yapabilmek için **kendimizi bilmek!!** Yâni, **gerçeklerle yüzleşmek** yerine veya yüzleşmeden önce **kendimizle yüzleşmek!?**

Mâide:101 ışığında şöyle düşünelim. Karşımızda Allah'ın Elçisi duruyor ve biz **öğrenme-inanma-uygulama sürecindeki inanan insanlar olarak** –aslında cevabını Cenâbı Allah'ın verdiği - sorular soruyoruz... Cevapların bağlayıcı olduğunu ve ekstra yükümlülükler ve de sorumluluklar getirebileceğini öngörerek soruyoruz.... Ancak, cevaplar imanımızı kuvvetlendireceğine bize küfre sürüklüyor...???? Bu ne kadar esrarengiz bir iş!!!

Bir de tersinden düşünelim... “Elif-Lâm-Mîm, Kâf-Hâ-Yâ-Ayn-Sâd” ve diğerleri insanlığın karşısında 1400 yıldır öylece duruyor ve biz hâlen onlar hakkındaki sorularımızın cevaplarını bilmiyoruz ve fakat bu durum imânımızı pekiştiriyor??!!

Acaba, şöyle söyleyerek sözü bağlayabilir miyiz?!

Aklen çözümleyemediğimiz denklemler karşısında, rûhen doğru mevzilenmek başarısıdır İMAN!?

Ne dersiniz?!

Vahiy Aklın Efendisidir-I

Bâzen, tanık olduğumuz çelişkiler -sahipleri kadar- bizim de canımızı acıtır.

Çelişki veya kördüğüm sizin değildir; ancak sahiplerinden çok siz ızdırap duyarsınız.. Çünkü, farkındasınızdır! Bu haklı acının sebebi farkındalıktır!

İşinin bize tuttuğu aynadan hangi uçurumdan yuvarlanacağını kestirdiğimiz birinin –çok geçmeden- imanını sarp yamaçlardan nasıl yuvarladığına tanık olmuştuk. Yola **“Kurân!”** diyerek çıkmıştı ve yolculuğunda (!) ilk önce Kurân’ı feda etmişti! Daha doğrusu, kendini hebâ etmişti!

Bunun üzerine, bu acı haberi bizlerle paylaşan arkadaşımıza hitaben 5 Ekim 2007’de şöyle demiştik.

“Forumda, ahkâm kesen birçok kişiyi böylesi âkıbetlerin beklediğine dair kötümser duygu ve düşüncelere sahibim.. Gördüğüm akıllı/akılcı (!) insan manzaraları karşısında iyimser olamıyorum.. Çünkü, bunların hiçbirinin **Akıl-Kurân, Akıl-İman, Akıl-Din, Akıl-İhlas** ilişkilerinin seyri ve seviyesine dair zerre miskal bilgileri yok.. Koyu kara bir cehâletin verdiği cesaretle **diplomasız bir saha olan din alanında** “müctehid” takılıyorlar... Sanal dünyanın sağladığı konfor onların cür’etini kat-be-kat arttırıyor.. Uçmaya başladıklarında onları tutacak bir yerçekimi kuvveti yok! Çünkü, en başta kutsadıkları akılları uçmuş! Ne yazık ki çok güvendikleri akılları onları imandan uzaklaştırıyor...

Onlar okuyup öğrenmeye 2007 yılından itibaren başlıyorlar.. Resulullah ile günümüz arasındaki çağları hiçe sayıyorlar... Kendi akıllarını kutsuyorlar ve başka bütün akılları aslında hiçe sayıyorlar.. Onlar için ortak aklın ve onun ürettiği değerlerin hiçbir kıymeti yok... Din mevzuunda onlardan daha büyük âlim yok.. Nasıl olsa diplomaya gerek yok... İşte bu yüzden, akıl nasıl işletilir; Kurân nasıl okunur; ilmî deliller nasıl değerlendirilir bilmezler!! Bunlardan külliye habersizdirler!! Dolayısıyla, bu koyu kara cehâletin ve sınırsız cür’etin karşılığı - tabii olarak- **daha kuvvetli iman ve ihlas** olmaz... Onlar saparlar ve saptırırlar..”

Biz bunları söylerken, görüş sahiplerinden biri şu düşünceyi dile getiriyordu.

“Yaratıcı kendini, insanların kalbiyle anlamasını istemiş olsaydı; sizce insan kalbini bu kadar zayıf, bu kadar aldatan, antlaşmalarına ihanet eden, entrika ve yalanlara inanan bir olgu vermiş olur muydu? Yanılginızı fark edin. Bütün bulgular akıl ile dir.”

İşte bu satırlar konuya **daha derin bir sondaj** yapmayı gerekli kılmıştı...**Sondaja şöyle başlamıştık.**

“Mesela, alıntı yaptığım yukarıdaki satırlar, kalp ve akli birbirinden ayırıyor... Oysa, Rabbimiz bu nevi bir ayırımın mümkün olmadığını bize Kurân’ı ile gösteriyor.. Nasıl mı??

Önce, Kurân aklın bir fonksiyonumuz olduğunu birçok ayette ortaya koyuyor... Dikkat lütfen, **fonk-si-yon!!!**

Kurân, akli hep "fiil" olarak verir.. Akli, Kurân'da hiçbir yerde isim olarak göremeyiz... Yâni, hep "akletmek" vardır...**Peki, insan nesi ile akleder??** Kurân'a göre kalbi ile... (Anatomik kalp değil...)

Lütfen, **Hâc Suresi 46. âyet*** üzerinde kafa yoralım...

Peki, akleden kalbin insanda yeri neresidir???

Sadırlardır; cevfi değil!!!! Anatomik kalbin yeri cevfidir... Lütfen, **Ahzâb/4**** üzerinde kafa yoralım...

Akleden kalbimiz öyle bir kalptir ki, Cebrail (a.s.) Kurân'ı Resulullah'ın tam işte o kalbine indirmiştir... **Bakara/97'yi***** lütfen inceleyelim...

Çok özet olarak, özetin de özeti olarak diyebiliriz ki, vahyi taşıma kapasitesine sahip kalp için (akletme işlevi) merkezidir... Yine, Kurân'a göre "selim" de olabilir; mühürlenebilir de....

Sorulması gereken ve üzerinde durulması gereken şudur!

Selim bir kalbin akletme işlevi ile mühürlenmiş bir kalbin akletme işlevi arasında ne gibi farklar vardır???

İşte, bunun üzerinde müminlerin kafa yorması gerekir... Dahası **kalbimizi nasıl "selim" kılabiliriz???** Kafa yoracak ne kadar çok mesele var!"

İnsanoğlu bazı fonksiyonlarının, yeteneklerinin, melekelerinin ne olduğunu çok iyi biliyor da, iş târif gelince güç oluyor.. Bu biraz renkleri târif etme çabasına benziyor.. Târif güçlüğü çektiğimiz kalbî işlevlerimizden biri de "akletme"... Tabii, dört dörtlük bir târif arayışı içinde güçlük çekiyoruz...

Akletme özelliğimiz için şunu söyleyebiliriz...

Akıl, **sebe-sonuç** ilişkisini kuran işlevimizdir... Ancak, özelliği şudur.. Sebeplerden hareketle sonuca ulaşmaya çalışır. Yâni **tüme varmaya** çalışır... Bu yüzden, vahye muhatap olunca çelişkiye düşer... Bu çelişkinin sebebi vahyin **tümden gelmesidir**.. Vahiy sonuçtur..

Vahiy kalbe (Resulullah'ın kalbi) yüklenir. Sebeplerden sonuçlara ulaşmaya çalışan ve buna alışmış kalp zorlanır.. Bu zorluğu aştıran kuvvete "iman kuvveti" denir ki zor ve dar zamanlarda varlığı daha çok hissedilir ve adresi yine kalptir...

Selim bir kalpte akıl, vahiy karşısındaki konumunu belirlemek için işler... Sebepleri derleyip toparlamak ve en doğru sonuca ulaşmak için işlerken, kendisine ulaşan bu esrarengiz sonuç hediyesini göz ardı etmez.. Sıralamayı değiştirir ve bu yeni seçeneğin penceresinden (tumdengelim) bakmayı tercih eder...Tersi olursa, çatışma kaçınılmazdır! Akıl imânı öldürür veya söndürür... Akıl öldürdüğü veya bir başka deyişle diri diri gömdüğü kendi özçocuğudur..

İman, akıl ile vahyin izdivacından doğar.. Ama muhakkak doğar.. Ya diri diri gömülür ya da büyümesine müsaade edilerek **kalp ailesinin gül yüzlü çocuğu** olur...

Sorun, aklın **kalp evinde reisin vahiy olduğunu bilmesi**, kavraması ile çözülecek cinstendir aslında...

Şimdi, bu mecazi anlatımları açığa kavuşturacak Kurân âyetlerine birlikte müracaat edelim...

Bakara:67'den başlayalım.... Lütfen, koyu satırlara dikkat! Aklın işleyişine örnek kabul edebilirsiniz.. Vahiy karşısında aklın yaşadığı şaşkınlığı ve çelişkileri siz de seçebilirsiniz..

67 - Hani bir zamanlar Musa kavmine demişti ki Allah, size bir bakara (sığır) boğazlamanızı emrediyor. Onlar da **"Sen bizimle eğleniyor, alay mı ediyorsun?"** dediler. Musa da: "Böyle cahillerden biri olmaktan Allah'a sığınırım." dedi.

68 - Onlar, **"Bizim için Rabbine dua et, her ne ise onu bize açıklasın."** dediler. Musa, "Rabbim buyuruyor ki, o ne pek yaşlı, ne de pek taze, ikisi arası dinç bir sığırdır, haydi emrolduğunuz işi yapınız." dedi.

69 - Onlar, **"Bizim için Rabbine dua et, rengi ne ise onu bize açıklasın."** dediler. Musa, "Rabbim buyuruyor ki, o, bakanlara sürur veren, sapsarı bir sığırdır." dedi.

70 - Onlar, **"Bizim için Rabbine dua et, o nedir bize iyice açıklasın, çünkü o bize biraz karışık geldi, bununla beraber Allah dilerse onu elbette buluruz."** dediler.

71 - Musa, "Rabbim buyuruyor ki o, ne çifte koşulup tarla süren, ne de ekin sulayan, ne de salma gezen ve hiç alacası olmayan bir sığırdır". Onlar da: **"İşte tam şimdi gerçeği ortaya koydun."** dediler. Nihayet onu bulup boğazladılar. **Az kaldı yapmayacaklardı.** Şimdi, vahyin sunduğu sonuca lütfen dikkat!! **Aklın sorularla ve sebeplerle tespit etmeye çalıştığı sonuç ile vahyin ortaya koyduğu sonuç arasındaki farka** lütfen pür dikkat!!!

72 - Hani bir zamanlar siz bir adam öldürmüştünüz de onun hakkında birbirinizle atışmış ve onu üstünüzden atmıştınız. **Halbuki Allah saklamış olduğunuzu açığa çıkaracaktı.**

73 - **İşte bundan dolayı, o sığırın bir parçası ile o ölüye vurun, dedik. Allah ölüleri işte böyle diriltir ve size âyetlerini gösterir, belki aklınızı başınıza toplarsınız.**

Şimdi, düşünelim!! Aklederek, bu sonucu önceden kestirmek, bulmak mümkün müdür??

Cevabımız belli!! İşte biz bu cevabı, iman çocuğunun başını şefkatle okşamayı öğrenmiş aklımızla (kalbimizle) veriyoruz... Ancak, bazılarının imana gelmesi veya

imanda kalması için **gözlerinin önünde** ölülerin diriltilmesi bile yeterli olmuyormuş aslında... Bu gerçeği, 74. âyette görüyoruz..

74 - Sonra bunun arkasından yine **kalbleriniz katılaştı**, şimdi de **taş gibi**, ya da **taştan da** beter hale geldi. Çünkü **taşlardan öylesi var ki** içinden nehirler kaynıyor; yine öylesi var ki çatlıyor da bağrından sular fışkırıyor; **öylesi de var ki Allah korkusundan yerlerde yuvarlanıyor**... Ve sizin neler yaptığınızdan Allah gafil değildir.

Bakara 67-74 âyetlerini sunarken, tüme varmaya çalışan akılla tümünden gelen vahyin ilişkisini örneklemeye çalıştık.. Yâni, ilgili âyetlerin ilk bölümünde bir sığır boğazlama emri detaysız verildi... **Anladıkları kadar** uygulamaları istendi.. Ancak, tüme varmaya çalıştılar.. Sorular hep tüme varmanın örneği olarak değerlendirilmeli.. Soruları, sebep sonuç ilişkisini kurmak ve kurgulamak içindi.. Bir sığır, sadece bir tek sığır boğazlamaları istenmişti ve fakat bunun gerekçesi kendilerine bildirilmemişti.. O gerekçeyi sorularla keşfetmeye çalıştılar.. O yüzden, kurbanlık sığırın detay bilgisini istediler.. "Tamam şimdi oldu" dediklerinde, bildikleri birinin bildikleri sığırının tarifine ulaşmışlardı.. O sığırın sahibi kimdi ve ona ait bir sığırın kurban edilmesinin istenmesi ile Hz. Mûsâ'nın kavmi nasıl bir sonuç çıkardılar bilmiyoruz.. Ancak, sonrasını bilmediklerini kesinlikle biliyoruz.. Çünkü, sonrasında olanlar tümünden geliyordu... **Tüme varma yöntemleri ile anlaşılacak, önceden bilinecek türden bir şey değildi**.. Nitekim, âyete göre fâili meçhul bir cinâyet mucizevî bir yolla aydınlığa çıkartıldı... Maktul diriltildi; kâtilini bildirdi...

İşte, bu olay aklın sebep-sonuç yolculuğunda keşfetmekte zorluk çektiği durumlara bir örnektir..

Şu halde, akıl tüme varmaya çalışırken tümünden gelen vahiy ile izdivaç yapmalı ve özçocukları imanın kuvvetiyle ilâhî düzene adapte olmalıdır.. Vahyin ve imanın yardımını küçümseyen aklın -daha doğrusu bu şekilde akleden kalbin- selim bir kalp olması mümkün değildir.. Böyle bir kalp âdetâ taşlaşır.. İlâhî düzene adapte olamaz ve ilâhî düzenin gerekli kıldığı aksiyonu ve fonksiyon kalitesini ortaya koyamaz.. Oysa, taşlar bile taş olmalarına rağmen içlerinde hayat emâresi taşıyabilmektedirler...

Şimdi, o kibirli aklımıza hep birlikte seslenelim!! Sen ki, "ben bana yeterim" diyorsun ve "Apaçık Kurân" hakkında gece gündüz ahkâm kesiyorsun!! **"Taşların Allah'ın haşyetinden yuvarlanması, düşmesi"** konusunda ne ahkâm keseceksin?! Yoksa, bu ifâde "apaçık" değil mi??

Bu ifâde apaçık değilse; Kurân'ın apaçık olduğunu nasıl tevil edeceksin???

Vahiy Aklın Efendisidir-II

II. Bölüme 8 Ekim 2007'de sorulmuş bir soruya verdiğimiz cevapla başlıyoruz.

Soru, tam olarak şudur..

"Bazı kişiler kendilerine akılcı demekle aslında **akla mı uymaktadırlar yoksa kendi arzu ve düşüncelerine mi ?** Bu kişilerin sözlerine bakıp ta **akla uymayı kötülemek** ne kadar doğrudur."

Cevâben; bize göre hevâü heveslerinin etkilediği akıllarına uymaktadırlar...

(Velekad khalakne'l-**insâne** ve na'lemü **ma tüvesvisü bihî nefsüh...**)

Kalp (anatomik değil) **sadırlardadır** (Sudûr)... Akıl, bu kalbe ait bir işlevdir...

(Vesvas'il-khannâs'illezî yüvesvisü fî **sudûr'**in-nâsi..)

Aklı korumasız bıraktığımızda, işlevselliği zaafiyete uğrar.. Bu yüzden yeri gelir "**aklımız durur**", yeri gelir "**aklımız şaşar**", yeri gelir -Allah muhafaza- "**aklımız gider**".... İşlevselliğini ortaya koymayan akılların sahiplerine Kurân, "**Efelâ ta'kilûn??**" diye uyarıda bulunur... Yâni, Kurân (Vahiy) "rehbersiz ve kimsesiz bîçâre aklın" elinden tutmaya ve onu ayağa kaldırmaya çalışır..

Akletmeyi kötülemiyoruz... Aklı yalnız, imansız ve vahiyden yoksun bırakmayı kötüluyoruz.. Yoksa, akıl çok cici, çok mâsum bir kalbî işlevimiz.. Akılla bir alıp veremediğimiz bulunmuyor... **Akılcılıktan müstekîyiz**... Akıl bir kalbî işlevdir; "kuvvet" değildir.. Onun kalbî kuvvet olan iman ile desteklenmesi gerekiyor.. İman bir kuvvettir; işlev değildir....

O günlerde bunları söylemiştik ve Kurân'a yönelişte eğitim-öğretim süreçlerine de işaret etmeye çalışmıştık.

Şöyleki....

Her konuda olduğu gibi Kurân okumaları için de **eğitim şart**.. Elbette, bunun resmi kanallardan verilen bir eğitim olması **şart değil**.. Yâni, müslüman Kitâb'ını öğrenmek ve daha iyi anlamak için ne gerekiyorsa, onları tespit etmeli ve eksik yönlerini kapatmak için bir ömür boyu gayret etmeli.. Çünkü, Kurân'dan feyz almaya bir ömür boyu devam edeceğiz.. Aslında, **bin ömrümüz olsa bile** Kurân'dan alacağımız feyzi bitiremeyiz...

"Eğitim" derken neyi kast ediyoruz???

Öncelikle, şunu muhakkak hatırdan tutmalıyız.. **Kurân'a mealler düzeyinde yönelenlerin genelde unuttukları bir şeydir bu!!!** Kurân bir kutsal metindir.... Dolayısıyla, kutsal metinler üzerinde dört başı mâmur çalışmalar o metnin öz diliyle yapılabilir.. Yâni, gönül verdiğimiz Kurân ise -muhakkak ve muhakkak- **Kurân Arapçası'na vâkıf olmamız gerekiyor**... Kurân Arapçası dedim... Ana diliniz bile Arapça olabilir ancak bu yeterli olmaz... **Kutsal metni deşifre edebilecek bir Arapça'dan bahsediyoruz**... Yâni, anadili Arapça olanın bile

kendisini eğitmesi gerekiyor... Eğer, bu seviyede kendimizi geliştiremiyorsak, hiç gücenmeden yüksünmeden **Kurân ile kurduğumuz gönül ve ilim bağının araçlara mahkûm olduğunu kabul etmeliyiz...**

Anlamayanlar için tekrar edeyim...

Elinizdeki meale veya tefsire bakın ve kim tarafından hazırlandığını yüksek sesle telaffuz edin... Duyduğunuz isim veya isimler Kurân ile aranızdaki araçlardır!!

Var mı bir mahzûru???

Bu ne istediğimize bağlı!! Kurân ile kurmak istediğimiz bağın nasıl bir bağ olmasını istiyorsak ona bağlı...

Bunu tam olarak anlatabilmek için şöyle örnekleyelim...

Eğer, meallerden ve Türkçe tefsirlerden yararlanarak Kurân bilgimizi artırmaya çalışıyorsak –**ki bu takdire şâyân bir şeydir**- namazın kaç vakit olduğu yönündeki bir tartışmaya asla **birinci şahıs** olarak katılamayız.. Bu konuda söyleyeceklerimiz, aslında hep başkalarının söyledikleri olur.. Biz, o başkalarının yaptıkları çalışmalarla sınırlı olarak fikir sahibi oluruz ve o çalışmalarını yapanların ortaya koydukları sonuçları tam olarak denetleyemeyiz..

Eğer, şunu söylüyorsak ve şöyle düşünüyorsak; örneklediğimiz durumda hiçbir sakınca yoktur...

"Ben Kurân'a ve dolayısıyla İslâm'a bir şekilde yöneldim.. İmkânlarım nisbetinde kendimi geliştirmeye çalışıyorum.. Bugün elimden gelen bu kadar.. Her gün daha çok ve daha çok öğrenmeye çalışıyorum.. Gün geçtikçe daha çok aydınlandığımı hissediyorum; ama acele etmiyorum.. Cenâbı Allah, samimi olarak kendisine yönelen kuluna bilmediklerini de öğretir; yanlış bildiklerini de düzeltir... Ben, **saygıyla, sevgiyle, edeple, tevazu ile** O'na yöneldim..."

Ancak, maalesef bu sağlıklı mantık sahiplerinin sesi mi gür değildir bilmiyorum; **varlıklarıyla şereflenme istatistiğimiz** bizi pek tatmin etmemiştir...Bir de sedası gür çıkan **biçkinler** vardır ki, **onların verilerinden duyduğumuz rahatsızlık** büyüktür... Kulakları sağır edercesine şöyle haykırmaktadırlar...

"Cin gibiyim; akıllı bir adamım.. Alırım, pazardan birkaç Meal; okurum da okurum.. Bana bugüne kadar öğretilenleri de bir güzel sorgular; devrimci bir ruhla bütün meseleleri bir çırpıda halleder; tozunu attırırım...Müfessirler, ilâhiyatçılar ve bilumum uzmanlar gelsinler ve kapımda sıraya girsinler de sâyemde hidâyete ersinler; şirkten arınsınlar...."

Biçkinler, o kadar tecrübesiz, o kadar bilgisiz, o kadar eğitimsizdirler ki, taşıdıkları imâna rağmen okumaya yeltendikleri **Kurân'ın bir "Mûcize" olduğunu daha işin başında unutmuşlardır...** Oysa, Mûcize Kitap filanca yazarın romanları gibi okunamaz...

Duymuştur bir yerlerden; **"Kurân apaçıktır."**.. Eeee, akli kullanmayı da emretmektedir... Onu tutabilene aşk olsun!! Ona göre apaçık Kitap ile akıl bir

araya gelirse bütün meseleler –hatta başkalarının çözemedikleri meseleler de dâhil- şipşak çözülecektir... Çünkü, akli başındadır ve Kurân'ı sanki kendine nâzil oluyormuşçasına okuyacaktır.. İşte bu, o zamana kadar İslâm Dünyasının beceremediği bir şeydir (!)....

Bir başka bahse daha bakarsak; **Kurân'a yönelmede yaşadığımız ifrâtı belki fark edebiliriz..** Ümitli değilim ama belki...

Kurân'a yönelmek için bugünü esas alıyoruz????? **Yâni, mîlat 2008 oluyor!!** Geçmişten geleni "vadesi dolmuş" diyerek bir ilaç gibi çöpe atabiliyoruz... **Bu nasıl bir akıl, bu nasıl bir mantık AKLedemiyorum!!** Birisi, **zinhar** geçmişte kalmış ve ismiyle beraber kitapları bize ulaşmış olmaya görsün; okumaya gerek duymadan, eğrisi ile doğrusunu ayırt etmeden ânında müşrik îlân ediyoruz...

Pardon ama bu nasıl oluyor???

Resullah ile 2008 arasında ne varsa görmek bile istemiyoruz; **geçen asırları mutlak manada kaybedilmiş sayıyoruz...** Hele, birileri bize "**Hadis**" demesin; anında buz kesiyoruz... Tarikatlar, cemaatlar, mezhepler, şeyhler, mürşitler, müritler –hele hele bunlar- anlayabileceğimiz şeyler değiller.. (Sosyolojik bir analize bile ihtiyaç duymuyoruz..)

Kurân böyle okunmaz, Dostlar!!

Kurân'a ilmen ve kalben yönelmenin şartı, yumruklarımızı sıkmak ve ağız dolusu sövmek değildir!!! Bunları yapabiliyor olmak; Kurân'a başarıyla yöneldiğimizin işâreti, göstergesi değildir...

"**Kurân bizden akıllıdır!! Kurân kül yutmaz!!!**" diyerek sözü III. Bölüme havale edelim...

Vahiy Aklın Efendisidir-III

"**Kurân bizden akıllıdır**" demiştik..

İnsanoğlunun akıyla, o akla hitap eden vahiydeki üstün ve öğretici akli mukayese eden mecazi bir cümledir bu! Yâni, aklımızı sevmekle yetinip Kurân'daki akli görmemezlikten gelemeyeceğiz.. Aklımızın böyle bir lüksü yok!

"**Kurân kül yutmaz**" demiştik..

Yâni, Kurân hakikaten akledebilenlerle, aklediyormuş gibi yapanları birbirinden ayırt eden bir mizan veya mihenklerdir. Ona yöneldiğimizde, okumamızın kaç ayar olduğunu veya aklımızın kaç kırat olduğunu hemen ortaya koyar..

Bu açıklamadan sonra, "**Kurân'ı nasıl okumalıyız**" sorusuna bakabiliriz.

Böyle büyük bir mûcize karşısında bendenizin ilk cevabı şu olur...

“Elbette, **ansiklopedi okur gibi değil!**”...

İşte, tam bu noktada Kurân'ın aklı, ruhu, îcâzı ile bizim aklımız arasındaki temel farka işâret etmiş oluyoruz..

Burası gerçekten çok önemli!!!

Nedense; biz Kurân okumalarımızda bir **ansiklopedik arayış** içindeyiz..

Yâni, Kurân şöyle bir “kitap” olsaydı cana minnet olacaktı... Açsaydık Kurân'ı , baksaydık fihristine ve alsaydık fetvayı... Fihristinden bakarak mesela namaz bahsini açsaydık da, namazın nasıl kılınacağına kadar bütün detayları oradan okusaydık ve geriye hiçbir ihtilaf kalmazdı, ne güzel olurdu(!?)....

Kabul edelim; böyle bir anlayış ve arayış içinde (**ansiklopedik**) Kurân'ı okuyoruz.... Sonuç almanın güçlüğüne görünce de afallayıp kalıyoruz...

Ancak, buna rağmen Kurân dışı dînî kaynaklardan kopya çekerek, aradaki boşlukları doldurmaya çalışanlara tepeden bakıyoruz.. Oysa, bendenizin nazarında **İslâm dünyasının bu konuda yaşadığı sorun şudur....**

Kurân'ı mûcize oluş sırrına uygun olarak henüz OKU-YA-MA-MAK!!!

Eğer aksini iddia ediyorsak; fikhî sahada yer alan meselelere (ki en basit ve gündelik hayata karşılık olanları bunlardır..) ait neden **bin türlü** cevap veriyoruz da, kesin ve aksi artık iddia edilemez cevaplar bulamıyoruz??

Peki, bu sualimizin yerindeliliğini tartışmamız mümkün müdür??

Bu sual yerli yerindedir ve derindedir!

Şimdi, “**bizden akıllı**” Kurân'ın aklına kıyısından köşesinden rasat eylemek maksadıyla minik bir “okuma” yapalım.....

Lütfen, **Hicr:1'e** dikkat!!

ELİF+LÂM+RÂ....

Hiçbir şey anlamadık değil mi ?!!

..... Tilke âyât'ül-KİTAB ve **KURÂN'ün MÜBİYN.....**

“Bunlar Kitâb'ın ve **Mübiyn olan Kurân'ın** âyetleri işte!”

Dikkat lütfen, burada MÜBİYN olan Kurân!!

Lütfen, **Neml:1'e** de bakalım...

TÂ+SİN....

Yine bir şey anlamadık değil mi?

.... Tilke âyât'ül-KURÂN'î ve **KİTÂB'ın MÜBİYN!**

"Bunlar Kurân'ın ve **Mübiyn olan Kitab'ın** âyetleridir işte!!"

Dikkat, burada MÜBİYN olan KİTAB!!!

Kalip cümleler olarak **Hicr:1 ve Neml:1** arasındaki benzerliğe dikkat edilmesini tavsiye ederim.

Bu benzerliğe rağmen, farkı da fark etmeliyiz ve "Kurân'daki akıllı" görmemezlikten gelen bir akla –velev ki bize ait olsa bile- şaşmalıyız!

Çünkü, mesele o Kurân'ın ilmini ihata edebilmek meselesidir..

Eğer, meselenin bu esas yönüne gafil kalırsak, önce Kurân'a yönelip sonra –Allah korusun- **akıl oyunları ve şeytanın ayak oyunları** ile onu yalanlamak akılsızlığına düşebiliriz.

Yûnus Sûresi'nden bu "akılsız" durumun tarifini alabiliriz.

37. Bu Kur'an Allah'tan başkası tarafından uydurulmuş bir şey değildir. Ancak kendinden öncekini doğrulayan ve o Kitab'ı açıklayandır. Onda şüphe yoktur, o âlemlerin Rabbindedir.

38. Yoksa, Onu (Muhammed) uydurdu mu diyorlar? De ki: Eğer sizler doğru iseniz Allah'tan başka, gücünüzün yettiklerini çağırın da (hep beraber) onun benzeri bir sûre getirin.

39. Bilakis, onlar ilmini kavrayamadıkları ve yorumu kendilerine asla gelmemiş olan (Kur'an'ı) yalanladılar. Onlardan öncekiler de böyle yalanlamışlardı. Şimdi bak, zalimlerin sonu nasıl oldu!

Yûnus:39'daki hayatî detaylara dikkat lütfen!

39. Âyet..... "bel kezzebû bimâ **lem yuhiytu biilmihî** ve **lemmâ ye'tihim te'viylüh**.....

A) Kurân'ın ilmi ve onun ihata edilip edilememesi....

B) Kurân'ın te'vilinin gelmesi ve/veya verilmesi...

Yûnus:39'daki bu hayatî unsurları **Âraf:52-53** ile kontrol edebilir; teyit edebiliriz.

52. Gerçekten onlara, inanan bir toplum için yol gösterici ve rahmet olarak, **ilim üzere açıkladığımız bir kitap (bi kitâbin fassalnâhü alâ ilmin)** getirdik.

A) Bir ilim üzerine tafsilatlı kılınmış Kitab..

53. Onun tevilinden başka bir şey beklemiyorlar. (**Hel yenzurûne illâ te'viyleh**) Tevili geldiği gün (**yevme ye'tî te'viylüh**), önceden onu unutmuş olanlar derler ki: Doğrusu Rabbimizin elçileri gerçeği getirmişler. Şimdi bizim

şefaathçılarımız var mı ki bize şefaath etsinler veya geri döndürölmemiz mümkün mü ki, yapmış olduğumuz amellerden başkasını yapalım? Onlar cidden kendilerine yazık ettiler ve uydurdukları şeyler de kendilerinden kaybolup gitti.

B) Yine, te'viline gelmesi meselesi....

Yâni, Kurân'ın te'vili bize birgün mutlaka gelecek.. Mesele, te'viline geldiği günün bizim hangi günümüz olduğu... Dünya günümüz mü, âhîret günümüz mü?? Son pişmanlığın fayda etmeyeceği bir gün mü??

Şu halde, Kurân'ın ilmini ihata edebilmek yolculuğunda "te'viller gelinceye" kadar sabır ve iman... Herkese nasibince gelecek... Herkese lâıyğınca gelecek...

Biz ona lâıyık olmaya çalışalım.. Çünkü, Vahiy aklın efendisidir!!

"Tanrı'nın Doğum Günü" Kutlu Olsun Mu?

(Başlık, Sn. **Burak Özdemir'e** ait bir kitabın adıdır ve bu yazı **Sn. Özdemir'e açık mektuptur**. Yazar, roman formundaki kitabında **İslam ve Kurân merkezli yeni iddialar ve açıklamalar** ortaya koymuştur.)

Burak Bey, Merhaba!

Biz tanışıyoruz.. Sohbetimiz olmamıştı ama bir ortamda tanıştırmıştık. Ancak, ben sizi -geçmişte- bir insan kaynakları sitesindeki haftalık köşe yazılarınızdan biliyorum. Yazılarınızı zevkle okuyordum. Arada, bir iki e-posta alışverişimiz de olmuştu.

Nice zaman sonra, aklıma düşüröldünüz.. Geçen zamanda, ne ile meşgul olduğunuzu merak etmişim. Sorumun cevabı çok geçmeden elime tutuşturuldu...

Sorumdan haberdar olmayan kardeşim, bir arkadaşından aldığı bilgi notunu elime verdi. Not kâğıdının üzerinde adınız ve kitabınızın adı vardı.. **"Tanrı'nın Doğum Günü"..**

Notu okuduğum esnada isminiz çağrışım yapmadı ve size dair sorumu da unutmuşum. "Sonra bakarım" dedim ve kâğıdı bir kenara koydum.

"Sonra" oldu ve bilgi notunu tekrar okudum ve internet sorgulamasını tamamlayınca, her şey yerli yerine oturdu ve sizi hatırladım.. Sizin hakkınızda bilgi isteyen sorumu da...

Bugün 14 Mayıs ve kitabınızı okumaktayım. Elimde, kitabın 15. baskısı (v.1.0.2b) bulunuyor. 6. bölümü tamamladım. 137. sayfasına kadar okudum. Elbette, dikkatle ve itina ile...

Kitabı tamamladıktan sonra **yapıcı tenkitlerde bulunmak**; bunları sizinle ve herkesle paylaşmak niyetindeydim. Ancak, bunun zamana yayılabileceği ve bu işe istesem de yeterli zaman ayıramayacağım endişesiyle –elde fırsat varken- bir yazı kaleme almayı ve bunu açık bir mektup olarak takdim etmeyi uygun gördüm.

Bilemiyorum, bu açık mektubumun **gönlümden geçen olumlu etkiyi doğurması** ne kadar mümkündür? Sizin için ve kitabı okumuş ve okuyacak herkes için... ??

Tabii, şu sorulacaktır.. “Okuması tamamlanmayan bir kitabın eleştirisi ne kadar doğrudur?” Bu yüzden, **tenkit yazımın yerindeliğine** sözüm tamamlandığında karar verilmesini rica edeceğim.

Öncelikle, şunu belirtmeliyim.. **Kitapta ele aldığınız temel ve detay konularda derinlemesine (alışıldık sınırlardan daha derin) analiz geliştirebilecek bir altyapıya sahibiz.** Bunun yanında, sizi tanıdığımızı zannediyoruz; sizin samimiyetinize inanıyoruz ve sizi nitelikleri yüksek çok değerli bir insan olarak görüyoruz. **İtirazımız ne kadar büyük olursa olsun,** sizin hakkınızda böyle düşünüyoruz.

Bizim itirazımız, içinizden gelen ve size bir kitap yazdıran **o kimliği meçhul sese..** Siz ona kitabınızdaki gibi **DONA (Doğrudan O’na)** demeyi tercih ediyorsanız; Dona’ya... **Kim ise veya neyse ona! Belki de onlara?!**

Sözü eğip bükmeden; **doğrudan ona**-size-herkese şöyle söyleyelim.. Bize göre, siz **metafizik bir komplonun mağdurusunuz!**

Vahim bir durum! Siz, her ne kadar büyük bir hediyenin size bahşedildiğini düşünseniz de..... **Entrika o kadar büyük ve kamufraj o kadar metafizik ki** oyuna gelmemek mümkün değil!!!

Sizi, korumasız yakaladılar ve **entrikanın “görülmemiş” olanını** sizin iyi niyetinizi kullanarak sahneye koydular!! Dava adamı olabilecek bir mayanız vardı ve fakat İslam konusunda altyapınız (teorik-pratik) yoktu ve fakat metafiziğe ilginiz çoktu... Dahası, tam bir kalemşör idiniz...

Bu, herhalde İslam Dünyasında daha önce örneği **az görülmüş**; belki de -çapı ve zamanlaması dikkate alındığında- **hiç görülmemiş** bir komplo... Çünkü, İslam Dünyası **peygamberlik, mehdilik, mesihlik** iddialarına tanıklık etmiştir de, **“Abraham-Esther Hicks, JZ Knight-Ramtha”** benzeri bir fenomenle Kurân’ın sırlarının deşifre edildiğine herhalde ilk defa tanık olmaktadır?!

Maalesef, bu komplonun **bir numaralı mağduru** sizsiniz **Burak Bey!**

Sizi, bu mağduriyetten kurtaracak Kudret Eli’nin lutufkâr uzanışını göreceğiniz günlerin yakın olmasını niyaz ediyorum. İnşaALLAH, Dona’nın entrikası bu EL’in kudretiyle açığa çıksın ve oyun bozulsun!

Tabii, “bilenler” nazarında Dona **“Kurân’da Reenkarnasyon”** teziyle “tanrıçılık” oyununda otomatik olarak sınıfta kalmıştır.

Elbette, reenkarnasyon mevzu olduğunda bazı Kurân âyetlerinin buna yorumlanabileceği ihtimaline –bir ihtimal olarak- vurgu yapan ilahiyatçılarımız vardır. Onlar, akademisyenler olarak ihtimallerden bahsedebilirler... Ancak, Dona ve biz akademisyen olmadığımızı göre ihtimallerin değil; gerçeklerin tarafında yer alırız.. Akademisyenler ve biz (ben) ihtimal hesaplarında hata yapabiliriz; ancak Dona hata yapamaz! Aksi takdirde, Dona "Dona" olmaz ve "doğum gününü" kutlayamaz!

Bir "bilen" olarak bu meselede **Dona'yı nakavt edecek bir çalışma** yapmayı arzu ederdik; ancak bu başlıbaşına bir kitap kaleme almayı gerektireceği için bundan uzak durmaya ve sadece işaret edip geçmeye mecburuz.

Dolayısıyla, bir açık mektupta yer verilecek kadar sınırlı, minik bir örnekleme için **Dona'nın ahkâm kestiği konulardan** birini seçmeliyiz. Öyle ki, örnek meramımızı kâmil olmasa da kısmen anlatmaya vesile olsun. **Alınan numûne, tahlil yoluyla ürünün tamamı hakkında fikir vermeye müsait olsun...**

Bunun için, **s.117'de** ve sonrasında geçen **AURA=NURA** konusunu seçtim.

Dona'ya göre "Aura" Kurân'da da tarif ediliyor..

Neden olmasın?! Buna itirazımız olamaz.

Ancak, Dona kendini **-biz fâniler gibi-** hata yapma lüksüne sahip görüyor ki, aurayı tarif eden âyetler olarak şu örnekleme yapıyor.. **1) Bakara/273 2) Hac/72 3) Muhammed/30**

Burak Bey ve bu açık mektubu okuyan Değerli Dostlar!

Lütfen, ilgili âyetleri önce elinizdeki bir mealden inceleyin... Orada geçen **"yüzlerinden tanırınsın"** ifadesinden hareketle Dona'nın -bunun aurayı tanımladığı- vurgusunu lütfen unutmayın.

Eğer okuduysanız; ilgili ifâdenin bir "yorum" olarak auraya işaret edebileceği ihtimalini herhalde çok görmezsiniz.

Evet, şimdi lütfen ilgili âyetlerin orijinaline bakınız ve **"yüzlerinden tanırınsın, tanırdın"** cümlecığinin Arapça karşılığını bulun...

Bir şey fark edebildiniz mi?!

Fark edemeyenler için yardımcı olmak vazifemiz.....

Hâc/72 diğer iki örnek âyetten farklı! **Bakara/273** ve **Muhammed/30'dan** farklı!

İki âyette, Dona tarafından aura olarak tanımlanan **"Sima"** kelimesi Hâc/72'de bulunmuyor. Onlardan farklı olarak bu Kurân adresinde **"Vecih-Vücûh"** kelimesi var...

Dolayısıyla, sormak gerekiyor!

Sima=Aura ise Vecih nedir? Yok eğer, Vecih=Aura ise Sima nedir??

Umarım, Dona'nın bu soruya cevabı **Sima=Vecih=Aura** şeklinde değildir!?? Çünkü, **Kurân'ı kendisinin inzâl ettiğini düşünen ve iddia eden Dona**, Semazen'in sözleri gibi misli getirilebilecek ve hiçbir üstünlüğü olmayan "sözler" ediyor demektir... Böyle olursa, Dona "**kâinatın en deneyimli metin kodlayıcısı**" nasıl olur???

Unutulmasın ki, Dona'ya göre "**müteşâbih bir âyet yaratmak**" için özel bir dil (Arapça) yaratmak gereklidir. (Sayfa:45) Bir dili (Arapça) yaratan ve **Kurân kriptolarını en özel biçimde kodlayan**, bizim yakaladığımızı atlamış olabilir mi? **Tanrı (Dona, Gizemli Sesin Sahibi)** böyle bir hata yapabilir mi?

Biz, kulların hatasız olamayacağını bilerek; Yaratan'tan ötürü yaradılanları hoş görebiliriz. Fakat, Dona'yı hoş görebilir miyiz??? Onu hatasıyla sevebilir miyiz??

Burak Bey! Dikkatinizi çekmiştir; hedefimde hep Dona var... Bu yüzden, Dona'nın Arapçası gibi Türkçesini de beğenmediğimi söylemeye mecburum..

Siz, "**okur-yazar**" olarak gâyet iyi biliyorsunuz; Dona -kolayca anlaşılın diye- Aura'nın baştaki "a"sını kaldırıp yerine bir adet "n" koyuyor ve iyi bildiğimiz "**nur**" kavramıyla ses benzerliğine de işaret ederek "nura" kelimesini türetiyor. Böylece, "**Aura=Nura**" oluyor...

Şimdi, lütfen **118. sayfada** yer alan şu cümlelere dikkat edelim ve burada yakaladığımız farklılıkların hata olup olmadığına, hata ise büyük olup olmadığına ve **Dona'ya yakışıp yakışmadığına; yakışmıyorsa Dona'nın tanrılığına halel getirip getirmediğine karar verelim..**

"Kişinin nurası, onun ruhsal elbisesidir." (1)

"Cehennem, auradaki karanlık negatif enerjidir." (2)

"Nura, insanın canını acıtan negatif enerjinin kendisidir." (3)

Şu halde, bu Türkçe anlatım karşısında "Cehennem=Nura" sonucuna varılmıyor mu?? Aura=Nura değil miydi? Cehennem, auradaki karanlık negatif enerji değil miydi?

Evet, en başta söylediğim gibi sözü uzatma, çok sayıda örnek sunma, hakkında kitap yazılacak kadar derin konulara girme taraftarı değilim ve maalesef imkânlarım ancak bu kadarına izin veriyor.

Bir şeyleri anlatabilmiş olmayı temenni ediyorum. **Burak Bey**, size bu komplonun mağduriyetinden kurtuluş diliyorum. Bence siz, bu komplo vasıtasıyla bir mağduriyet yaşıyorsunuz ve fakat aynı zamanda Kurân ile tanıştınız! **Bu tanışıklığın değeri konusunda Dona ile hemfikiriz. Ancak, Dona hakkında sizinle hemfikir değiliz!**

Umarım, sizi bir "doğum günü partisi" düzenlemeye teşvik eden **bu sıra dışı süreci** -bir de- bu açıdan değerlendirirsiniz. Çünkü, **Dona'nın hatalarını** yukarıdaki örnekler kabilinden sıralamaya kalkışsam -tahmin ediyorum- "**dona**" kalırsınız!!

Tahlil etmeye çalıştığım numûnelerin siz ve bütün okuyucular için yeterli olmasını Cenabı Allah'dan niyaz ediyorum. Bu duaya, şimdilik "Âmin" demekte zorlanacağınızı biliyorum. Ancak, biz olmayacak duaya "âmin" talep etmiyoruz. Sizi, **Dona'nın rızası için değil ama Allah rızası için seviyor, sayıyoruz..** Size bütün doğum günleriniz şimdiden kutlu olsun diyor ve ömrünüzün uzun olmasını diliyoruz da, Dona'ya bir doğum gününü bile çok görüyoruz..

Eğer, duamız kabul olur ve siz mağduru olduğunuz komplonun farkına varırsanız; ciddi bir depresyon yaşayacağınız muhakkaktır. Çünkü, bu yöndeki bir farkındalık beraberinde ağır bir üzüntüyü getirecektir. İşte, asıl o zaman dimdik durma zamanıdır! Maalesef, süreci ve neticeleri ile ağır bir imtihandan geçiyorsunuz. **Cenâbı Allah, sizi ve okuyucularınızı Dona'nın şerrinden korusun! Âmin!**

Son söz olarak, size meditasyonlardan uzak durmanızı önerebilir miyim? Bu öneri, şu anda sizin için anlamlı değilse; **meditasyon öncesinde ve hatta sırasında** iki âyeti kerimeyi içinizden ve Arapça olarak çokça okumanızı tavsiye edebilir miyim? **MÜ'MİNÛN/97,98**

En iyi dileklerle,

Not: Burak Bey, röportajınızda 20 küsur meali tek tek inceleyerek en doğru çevirileri kullanmaya çalıştığınızı ve doğru olanın da bu olduğunu söylüyorsunuz. İşte, bu konu için **Dona'ya değil de size itiraz ediyorum.** Aksi iddia ve ispat edilemeyecek bir kesinlik düzeyinde yanılıyorsunuz! Çevirileri birbiriyle mukayese ederek, kutsal metine en "muvafık" olanı aramanın ve arayıp da bulmanın yolu Kurân Arapçası'nı bilmekten geçer.. Aksini düşünmek ve iddia etmek –maalesef- dünyanın yuvarlak olmadığını söylemek kabilinden hatadır. Özür dilerim.

İşitin Ey Ulular!-I

Peygamberlik bitmiştir!

Bu konudaki tereddütler îmanî ve ilmî zaafiyetlerin işaretidir!

İnsanoğlu ilimle imanı, akılla vahyi harmanlamayı bir türlü başaramamaktadır.. Bu yüzden **tereddüt ve kuşku üretmek** imanın sıhhatine hizmet eden ilmî bir ameliye zannedilmektedir...

Oysa, dînî alanda ilme yer vardır ve fakat tereddütlere, kuşkulara yer yoktur!

Yani, ilimden iman çıkartmayı hedefleyemezsiniz ama imandan ilim çıkartabilirsiniz!

Eğer, ilimden iman çıkartmak mümkün olsaydı; peygamberlere ve ilâhî kitaplara ihtiyaç olmazdı..

Bilakis, ilmin kaynağında da yine o peygamberler ve ilahî kitaplar vardır...

İnsanlık için dini oluşturma (ikmal etme) serüveni Hz. Muhammed Mustafa (A.S.) ile son bulmuştur!

İlahî senaryo din oluşturma serüvenini binlerce yılı aşmış olsa da “sınırlı süreli” kılmıştır.

Din ikmal olmuştur!

Peygamberlik bitmiştir!

Bazı analizler (?) geliştirerek ve Kurân’a dayanarak (!) **insanlığın peygamberlere ihtiyacının devam ettiğini iddia etmek** imana uzaktır ve ilme de yakın değildir!!

Biz, bu incelemede bölüm bölüm meselenin hakikatine işaret etmeye ve ulaşmaya çalışacağız..

İnşaALLAH, bölümler tamamlandığında söylenmemiş ve duyulmamış olanların da bahsine tanık olacaksınız.

Meseleye, en başından **-ipin ucundan tutarak-** giriş yapmak yerine, **gökten zembille inmek** kabilinden başlamak istiyorum.

Saff Sûresi altıncı âyetten Hz. İsa’nın asırlar öncesinden **Hz. Ahmed’i** müjdeliğini* öğreniyoruz.

“..... mübeşşiran biRASÛLin ye’tî min ba’diy ismühû AHMED.... benden sonra gelecek ismi AHMED olan rasûlü müjdeleyen(im)...”

Bu müjdelemenin sebebi ne olabilir??

Önce gelen peygamber hep sonra gelecek olanı müjdelemekte midir??

Yoksa, insanlık tarihindeki peygamberlik süreci tamamlanmaktadır da “tamamlayıcı” olana vurgu ve hazırlık mı yapılmaktadır??

Hz. İsa’dan önce Hz. Musa’nın da efendimiz Hz. Muhammed’i müjdelemiş olması yukarıdaki sorularımızın cevabını verecek yeterliliğe sahiptir.

Bu meselede ârafta kalmamak için A’raf Sûresini incelemeleyiz...

A’raf:144,145- Hz. Musa’ya Tûr’da, 40 günlük mîkatta **ELVAH** (Levhalar, Tabletler) veriliyor..

“.....fekhuz mâ âteytüke.... Tut (al) sana verdiğimi...” (144)

“....fekhuzhâ bikuvvetin.... Bunları kuvvetle (sıkıca?) tut....” (145)

“ve’ketebnâ lehû fi’l-ELVAHİ min külli şey’in mev’izatün ve tefsîylen liküllî şey’in... Biz Musa için Levhalarda her şeye dair mev’ızayı ve de her şeyi tefsîylen yazdık...” (145)

Anlaşıyor ki LEVHALAR (ELVAH) hem "nasihat" hem de "tafsilat" veren ve bunu "herşey" düzleminde ve çokluğunda detaylandıran bir tür kodeks...?! Özellikle, **KETEBE= Yazmak fiili ile ELVAH irtibatına dikkat etmemiz gerekiyor..** Bu detaya daha sonra ihtiyacımız olacak!?

Tevrat'ın bu levhalardan mı ibaret olduğu yoksa levhalar dışında ayrıca Hz. Mûsa'ya Tevrat mı verildiği geçmişten bugüne kadar tartışılmış.. Çünkü, "Elvah ile Tevrat" Kurân'da bir arada zikredilmemiş.. Buna rağmen, müracaat edilecek sayısız kaynak ELVAH'ı Tevrat Levhaları olarak varsaymıştır..

Diğer taraftan, ELVAH'ın hammaddesi bilinmezlerdendir.. Bu konuda da rivâyetler muhteliftir...

Birden fazla LEVH vardır; ancak "sayısı kaçtır" sorusu hâlen ortadadır...

Şimdi, diğer âyetlere bakalım...

A'raf:150- Hz. Musa Tur'dan dönmüş ve kavminin isyanı karşısında öfkeli.. Elindeki levhaları bir kenara bırakıyor veya bir düşünceye göre kavmine öfkesinden fırlatıyor ve Hz. Harun'un yakasına yapışıyor..

Bu âyette levhaların bir kenara bir şekilde (?) bırakıldığı detayı var!!

"..... ve elka'l-ELVÂHA..... Levhaları (yere) bıraktı....."

150. âyetin verdiği bu detay, 145. âyetteki "...fekhuzhâ bikuvvetin..." emrinin Levhaların içeriğine sahip çıkılmasını emreden bir deyim olmadığını anlatıyor bize.. Emir, bizâtihi Levhaların "kuvvetle" (?) tutulmasına ait.. Buradaki "tutma ve bırakma" fiilleri Levhaların fiziksel varlığına ilişkin ve Hz. Musâ'yla ilgili.. Dolayısıyla, birçok meal ve tefsirde bu detay yanlış değerlendirilmiş bugüne kadar... "Ketebe" fiiliyle ELVAH arasındaki ilişkiye işaret ettiğimiz gibi bu detaya da dikkatlerinizi çekiyorum... Bu da bize lâzım olacak...

Ancak, 145. Âyette yer alan "tutmak=fekhuzhâ" detayını yanlış çevirmek veya yanlış tefsir etmek durumunu tamamen sona erdirmek için çok kesin bir delil daha sunalım...

Bağcılarla uğraşmadan, üzüm yemek kastıyla bir mealten alıntı yapalım....

"145: Öğüte ve her şeyin açıklamasına dair ne varsa hepsini Musa için levhalara yazdık: "Bunları kuvvetle tut, kavmine de emret, bunların en güzelini tutsunlar (bu en güzel buyruklar gereğince amel etsinler); size, yoldan çıkmışların yurdunu (nasıl tarumar ettiğimi) göstereceğim!"

Şimdi de bir başkası...

"145: Ona verdiğimiz levhalarda, insanlara öğüt olmak üzere her şeyi tafsilatlı olarak yazdık.Sen bunlara kuvvetle sarıl ve ümmetine de o hükümlerin daha sevaplı olanlarına sarılmalarını emret. İtaat dışına çıkanların diyarlarını ise nasıl târumar ettiğimi yakında size göstereceğim."

Evet; âyetin içinde yer alan şu iki ifadenin aynı "fiil" sebebiyle aynı mânâyı taşıdığı düşünülmüş...

1) "... fe-khuzhâ bikuvvetin....."

2) "... ve'mur kavmeke ye'khuzû bi'ahsenihâ....."

Konunun uzmanları için bu kadar detaya girdik; dolayısıyla şunu söylüyoruz...

Birinci maddede "Hâ" zamiri fiile bitişik... (Hâ=Levhalar)

İkinci maddede "Hâ" zamiri fiile değil; "ahsen"e bitişik... (Hâ=Levhalar)

Bu nedenle, Hz. Mûsâ'nın "tutması" Levhaların fiziksel varlığına ilişkindir ve fakat Hz. Musa'dan kavmine emretmesi istenilen şey Levhaların içeriğidir.... Bu mantık çerçevesinde, ayrıca Bakara:63'ün değerlendirilmesini önermekteyiz...

Bakara:63 "... khuzû mâ âteynâküm bikuvvetin ve'zkürû mâ fîHİ...."

Bakara:63'de Hz. Musa'nın kavminden "verilenleri" bir kuvvetle (?) tutmaları (almaları, kavramaları, sarılmaları) isteniyor... Ancak, buradaki içerik A'raf:144 ile benzerlik arz ediyor, 145 ile değil... Yâni, Bakara:63'deki muhtevanın ELVAH olmadığını söylüyoruz.

Yine, 150. Âyete dönelim ve Hz. Musa'nın kardeşi Hz. Hârûn'un yakasına hiddetle yapıştığı sırada Levhaları bir kenara bırakmış olduğu detayını hatırlayalım..

"...ve elka'l-ELVÂHA...."..... (Â'raf:150)

Rivâyet odur ki 7 tane LEVH vardır ve bunların altısı Hz. Musâ'nın 150. Âyette geçen hiddetinin kurbanı olarak kırılmıştır ve işlevsiz kalmıştır; ref' edilmiştir...

Âyet bize böyle bir bilgi vermiyor... Bilâkis âyetler bunun böyle olmadığını dikkatli nazarlara gösteriyor...

Siz, elinizde çok kıymetli bir şey taşısanız ve gelişen bir olay sebebiyle öfkeyle birine yüklenecek olsanız; elinizdekini ne yaparsınız?? Elinizdekini kıymetini unuttur musunuz?? Hele hele size de "...fe-khuzhâ bikuvvetin..." buyurulmuşsa....!!!

Nitekim, dört âyet sonra Hz. Musâ ELVAH'ı tekrar eline alıyor...

"ve-lemmâ sekete an Mûsa'l-ğadabu akhaze'l-ELVAH...Musa'nın öfkesi geçince LEVHALARI ALDI...." (154)

Peki, Rabbimiz bize neden bu kadar çok detay veriyor?!

* "Ahmed" ismi üzerine yazdıklarımızı makalenin yorumlar kısmında bulabilirsiniz.
<http://www.kuranmuslumani.com/2008/10/07/vahiy-aklin-efendisidir-iii/#comment-2311>

İşitin Ey Ulular!-II

Peki, Rabbimiz bize neden bu kadar çok detay veriyor?!

Yâni, Hz. Musa'ya **sadece Levhaların verildiği bilgisi** bizler için yeterli olmaz mıydı?

Önce, Hz. Musa'ya Levhaların verilmesi ve onun Levhaları "kuvvetle" tutması..... (145)

Ardından öfkelenip Hz. Harun'un üzerine yürüdüğünde Levhaları bir kenara bırakması... (150)

Daha sonra, öfkesi yatıştığında Levhaları tekrar eline alması.... (154)

"Tutmak, Bırakmak ve Almak"a ait neden bu kadar çok detay...??????

Bu arada, 154. âyetten Levhalara hiçbir şey olmadığını (kırılmadığını) anladık mı??

Çünkü, ELVÂH'ı (çoğul) tekrar eline aldı; LEVH'ı (Tekil) değil!!!

Fırlatıp atmadığını da anlamışızdır umarım???

Hele hele, tarihte bazıları Hz. Musa'ya verilen ELVAH'ın iki adet LEVH'dan ibaret olduğunu söylemişler ki, bunu aslında telaffuz etmeye bile değmez!!

Şimdi, yoğun soru işaretlerimizi tâkip ederek merakımızı giderecek önermeler geliştirmeye ve ufkumuzu açacak bir model geliştirmeye çalışalım...

Bu arada unutmayalım; Son Peygamber'in "Son" oluşunun peşindeyiz!

150. âyete tekrar dönelim...

Hz. Musa Hz. Harun'a yükleniyor ve Hz. Harun'un cevabıyla karşılaşılıyor.... Akla ve sağduyuya yönlendiren bir cevap...

151. âyette ise Hz. Musa aldığı cevaptan etkilenmiş görünüyor ve duaya geçiyor...

"Dedi ki, Rabbim... Beni de kardeşimi de mağfiret et ve bizi rahmetine dâhil et... Sen, Erhamur Rahîmîn'sin."

Dikkat; bu dua yapılırken ELVAH Hz. Musa'nın elinde değil!!

Henüz, 151. âyetteyiz; Levhaları Hz. Musa'nın tekrar eline alması ise 154. âyette....

Peki, bu arada yâni 152 ve 153. Âyetlerde ne var..??

152. âyet "**İnnellezîne.....**" ile ve 153. âyet "**Vellezîne....**" ile başlıyor.. Âyet meallerini vermiyorum ve zâten bu incelemenin âdetâ ders çalışır gibi bir Meal desteği ile okunması gerekiyor...

Bu iki âyet elbette konu bütünlüğü içindedir.. Ancak Hz. Mûsa'nın 151'deki duasına cevap mıdır.??

Hayır; bu iki âyet Hz. Mûsa'nın duasına karşılık değildir ve aslında ona hitap değildir!!!

Aslında, bu iki âyette bir parantez açılıyor ve sâdece bize –yâni Kurân okuyucularına- bilgi veriliyor!!!

Aslında, Hz. Mûsa'nın 151'deki duası karşılıksız bırakılmış....

Yâni, Resul ile Rab arasındaki "yeni" bağlantı vasıtası **aktif değil!!**

Yâni, bir "**off-line**" sözkonusu!!

Rab ile vasıtasız konuşmak mazhariyetine ulaşmış **Hz. Musa'nın yeni iletişim modeli ELVAH üzerinden....**

Hz. Mûsa ELVAH'ı bir kuvvetle (?) tutacak ve iletişim bu esnada sağlanacak...

Oysa, âyet 151'de Hz. Mûsa duaya geçerken (**Kâle: Dedi**) ELVAH elinde değil....

Dolayısıyla, Rabb'in "Kâle"si gelmiyor....

İşitin Ey Ulular!- III

İşte bu cümlelerimizle ELVAH'ın ne olduğuna dair yeni bir önerme getiriyoruz.

Rabbimizin Hz. Mûsa'ya diğer vahiy modelleri dışında **bir de** ELVAH ile yazılı ve – teşbihte hata olmaz- "**on-line**" **mesaj iletme modeli** sunduğunu iddia ediyoruz!

İlâve deliller sunmadan önce, **ELVAH MODEL**'in işleyişini açıklığa kavuşturalım...

ELVAH'ta, Tûr'da teslim alınırken bir "**yazılı olanlar**" var ve bir de Hz. Musa'nın vefatına kadar geçecek sürede hâdiselere bağlı olarak "**interaktif yazılacak olanlar**" var...

Yani, **145. âyete** göre Elvah çift yönlü:

- "**min külli şey'in MEVIZA**" (Durağan, temel veriler...)
- "**TAFSIYLEN liküllü şey'in**" (Online, akmaya devam eden veriler...)

Şimdi, bu **ELVAH MODEL** önermesini kavrayabilmek için A'raf Sûresi'nin başlarına dönelim ve oradaki diyalogları inceleyelim...

A'raf:12- Kâle (Rab) + Kâle (İblis)
A'raf:13- Kâle (Rab)
A'raf:14- Kâle (İblis)
A'raf:15- Kâle (Rab)
A'raf:16- Kâle (İblis)
A'raf:17- (İblis konuşmaya devam ediyor.)
A'raf:18- Kâle (Rabb'in buyruğu İblise hitaben)
A'raf:19- (Rabb'in buyruğu devam ediyor ancak bu âyette Hz. Âdem ve Hz. Havva'ya hitaben..)

A'raf:22- Nâdâhümâ (Rab Âdem ve Havva'ya hitaben)
A'raf:23- Kâlâ (Âdem ve Havva beraberce söylüyorlar..)
A'raf:24- Kâle (Rab)
A'raf:25- Kâle (Rab)

Görüldüğü gibi **kâinatın temel diyalogları** kusursuz-eşsiz bir sistem dahilinde kaydediliyor...

"Kâle"ye karşılık "Kâle" ile diyaloglar birebir kayıt altına alınıyor... Biz, bu iletişim kayıtlarından Kurân sâyesinde haberdar oluyoruz.

Demıştik ki, **151. âyette** Hz. Mûsa'nın dua ederek kurmaya çalıştığı iletişim (Kâle) karşılığını bulamadı. Çünkü, ELVAH elinde değildi.

Şimdi, **A'raf:154'e**, Hz. Musa'nın öfkesinin yatıştığı ve Elvah'ı tekrar eline aldığı bölüme tekrar dönebiliriz.

154. âyette "kritik" bir kelime var: **"Nüşa"!!**

"..... ve fî nüshatihâ hüden ve rahmetün lillezîne lirabbihim yerhebûn..."

"NüşatiHA= Elvah'ın bir nüshası" ne demektir???

Yoksa, Hz. Mûsa'nın Levhaları tekrar eline aldığı anda , karşısına çıkan ilk yazılı pasaj için mi "nüsha" denmiştir??

ELVAH MODELİ sunuyor olmakla birlikte burası bizim için de belirgin değil! Fakat, bu belirsizlik modelin esasına hanel getirecek temel bir konu değildir! Bununla beraber, "nüsha" **ELVAH'ın fiziğine, işleyişine, tekniğine ait bir hususiyet** de olabilir??

Ayrıca, bize göre nüshada yer alan hüküm, Hz. Musa'nın kavminden 70 adamla birlikte mikâta çıkmasına sebep olmuştur!

155. âyet bu mîkattan bahseder.

Dahası, Hz. Mûsa'nın burada "Kâle"si vardır.. **Fakat, bu defa levhalar elindedir..**

A'raf:155- ".....**KÂLE rabbi lev şî'te**..... Dedi ki, Rabbim eğer dilemiş olsaydın..."

156. âyette Hz. Musa duasına devam eder....

A'raf:156- "**VEKTÜB lenâ fî hazîhi'd-dünya haseneten**..... Bizim için hem bu dünyada hasene yaz hem de.."

İşte, burada ELVAH Hz. Musa'nın elinde olduğu için Rabb'in "Kâle"si yetişir....

A'raf:156- ".....**KÂLE azabî usıybü bihî men eşâü**.....Buyurdu ki, azabımı dilediğim kimseye isabet ettiririm "

Âyetin başında Hz. Musa'nın isteği vardı....

"**Ve'ktüb lenâ**..... Bizim için YAZ..."

(Bizim için YAZGI hâline getir ve/veya bu yazgıyı bizim için Levhalara yazmak suretiyle belgele... Zâten Levhalar Hz. Musa'nın ömrü boyunca yeni şeyler yazmak için var..**"TAFSIYEN Lİ KÜLLİ ŞEY'İN"**!!)

Ancak, cevâben şu yazıldı....

A'raf:156- ".....**FESEKTÜBÜHÂ lillezîne**..... Dünyada ve ahirette haseneyikimselere yazacağım.."

(Hayır, bu başkalarına YAZGI olacak ve Levhalara bu konuda ancak geleceğin bilgisi yazılacak...)

157. âyet de Rabb'in Hz. Mûsa'ya Elvah'taki "Kâle"sindendir! Yâni, söz devam etmektedir!

Hz. Mûsa bu iki âyette (156 ve 157) geleceğin bilgisini almaktadır... Kurân ise Elvah'taki bu bilgiyi bize taşımaktadır!

A'raf:156 ve 157. âyetlerde, dolayısıyla Elvah'ta temel olarak **4 gelecek bilgisi** vardır...

1-Tevrat 2- İncil 3- Ümmi olan Resul Nebî 4- O Resul'e tâbi olacakların özellikleri...

Görüldüğü üzere, Elvah'ta "**Tevrat ve İncil**" isimleri de zikredilmektedir.

Sözün başında, yola nereden çıkıldığı hatırlanacak olursa; 157. âyetle vardığımız nokta anlam kazanır.

Evet, vardığımız nokta: "**Er-RESÛL'ün-NEBİYY'ül-ÜMMİY'**"!!!!

Evet, Son **Peygamber** Hz. İsa'nın onu kendi kavmine müjdelemesinden önce Hz. Mûsa'ya müjdelenmiş!!

Hız. İsa, takvim itibariyle yakın olduğu **Son Peygamberi** ismen müjdelemiş ve Hız. Musa'ya Son Peygamberin "ümmi" oluşu, uygulamasına ait detaylar ve ona bağlananların özellikleri bilgi olarak verilmiş.. Üstelik, Hız. Musa için **Hız. Muhammed**'den önce -arada- **Hız. Davud (+Zebur)** ve **Hız. İsa (+İncil)** gelecek olmasına rağmen...

İşte, tarihe yön veren ilâhî sistemin bu etkinliği ve geçmişten geleceğe **Hız. Muhammed** (A.S.) üzerinde merkezileşen mecburi istikâmet; günümüz bütün dinlerinin mensuplarını ve "acaba bir Resul daha gelir mi?!" diye bekleyen herkesi **Hız. Muhammed** ile tanıştırmaktadır!

Hız. Musa'ya takdim edilen O'dur ve Hız. İsa'nın takdim ettiği O'dur!!

Sistem böyle kurgulanmıştır!! Peygamberlik sistemi **yeni peygamber adayları** üretmeyecek şekilde kapanmıştır!

A'raf:158 sistemin nasıl kapatıldığının âdetâ belgesi gibidir!

Ancak, Elvah'a geri dönmeliyiz ve yeni deliller edinerek A'raf:158'e hazırlık yapmalıyız..

İşitin Ey Ulular!- IV

Bunun için Bakara sûresine dönüyoruz ve Hız. Musa'ya Elvah'ın verilmesinden sonra, bir tarihte cereyan eden olaya bakıyoruz.

Bakara:67- **"Ve iz kâle Musâ likavmihî....."**

Kavim için yeni bir imtihan başlıyor... İlâhî emirle bir inek kesmeleri isteniyor!

Bakara:68- **"Kâlû'd'u lenâ rabbeke yübeyyin lenâ mâ hiye....??"**

Kavim, çok "tafsilatçı"... Hemen, ineğin kara kaşını kara gözünü sormaya başlıyorlar bile...

Aynı âyetin (68) içinde, sorularına karşılık verildiği bilgisine ulaşıyoruz..

Bakara:68- **"..... kâle inneHÛ yekuulü.... (Hız. Musa) dedi ki Rabb şüphesiz şöyle diyor...."**

Anlatıma dikkat edilecek olursa ve ELVAH MODEL'e ilişkin söylenenler hatırlanırsa; Bakara:67'den itibaren yeni detaylar yakalamak kolaylaşacaktır...

Meselâ, incelemeye başladığımız bu metinde iki ifade birbirini karşılar...

- 1) **"Kâlû'd'u lenâ rabbeke..."**
- 2) **"Kâle inneHÛ yekuulü..."**

Bakara:68'de ineğin tarifine ilişkin ilk detay "tafsiylen" ulaşmıştır!

Bakara:69- **“Kâlü’d’u lenâ rabbeke.....”**

Bu defa renk soruyorlar.... Cevap esirgenmiyor ve geliyor...

“Kâle inneHÛ yekuulü.....”

Bakara:70- O kadar şımarıklar ki yeni bir soru eklemekten onları hiçbir şey alıkoymuyor...

“Kâlü’d’u lenâ rabbeke.....”

Bakara:71- **“Kâle inneHÛ yekuulü..... (Hz. Mûsa) dedi ki Rabb şüphesiz şöyle diyor...”**

Herhalde, anlaşılmıştır ki **ELVAH üzerinden gerçekleşen bir iletişim** görüyoruz bu âyetlerde...?!

Ayrıca, bu âyetlerde A’raf:145’deki **“tafsiylen li külli şey’in” düzleminde gerçekleşen** bir soru-cevap sürecine tanık oluyoruz.

Kavim, marazî duygularla daha çok ve daha çok tafsîlat istiyor....

Bu durumun, klasik vahiy süreçlerindeki gibi peygamberlerin transı ile veya uzleti ile gerçekleştiğini hayal etmek zor! Ancak, Hz. Musa’nın Elvah’ı sözkonusu olunca, sistemin bir “kuvvet”(?) dahilinde online olduğunu ve iletişime girildiğinde cevapların yazılı olarak geldiğini düşünmek hiç zor değil!!

“Kuvvet”in mâhiyetini bilmiyoruz; ancak ELVAH’ın Hz. Musa’nın elinde **“interaktif”** olmasını sağlayan budur!

Dolayısıyla, yukarıdaki Bakara âyetleri –bize göre- ELVAH ile sağlanan bir iletişimi anlatmaktadır! Zâten, olay Hz. Musa ve kavmi arasında geçmektedir!

Bakara: 67-71 âyetleri arasında tanık olduğumuz “TAFSIYLEN” durumuna bağlı olarak, **A’raf:145’deki** ELVAH içeriğine yeniden bakabiliriz.

A’raf:145

1) “...min külli şey’in MEV’İZATÛN...”

MİN.....-DEN

KÛLLİ ŞEY’İNHER ŞEY (TÛM)

(TÛMDEN GELEN MEV’İZA: Hüküm, karar, öğüt, kural, yargı içerir; bağlayıcıdır; mev’ızanın verdiği detay ile bizim detay anlayışımız arasında fark olabilir!)

2) “...TAFSIYLEN li külli şey’in.....”

Lİ:İÇİN

KÜLLİ ŞEY'İN.....HER ŞEY (TÜM)

(TÜM İÇİN, TÜME VARAN-VARDIRAN TAFSIYL: Zaman ve zemine göre, peyderpey gelen-verilen detaylardır; istendiği için verilir.. Bâzen istediğimiz bir şeyin yerine verilir... Talep ettiğimiz detay bizim için gerekli veya hayırlı da olmayabilir!)

İşte, iman ile akıl arasında denge kurmayı güçleştiren hayatî ayırım!!

Tüme varmaya çalışırız da, tümünden geleni gözümüz bile görmez!!

Tafsilatla uğraşırız da, merkezde yer alan MEV'İZA umurumuzda olmaz!!

Tabii, burada Hz. Musa'nın istediği "tafsil" ile kavminin istediği "tafsil" arasındaki farkı göz ardı etmemek gerek!! Yâni, ELVAH vasıtasıyla TAFSIYLEN bilgilenme konforunu doğru kullanmak ile bunu suiistimal etmek arasındaki farka işaret etmek istiyoruz.

İşitin Ey Ulular!- V

Şu halde, **A'raf:158'e** -Peygamber Efendimize- gelebiliriz artık!

Âyet, çok değişik bir kurguya sahip! Hakikaten, çok değişik!!

Yorum hakkı tanımayan; tafsilata boğmaya veya surda bir gedik açmaya çalışacaklara göz açtırmayan **deliksiz bir kilit sistemi** var!!

Bahsettiğimiz kilit sistemi algılanabilsin diye, **gökten zembille inmeye mecbur kaldık!** Meseleyi, Elvah'dan alıp buralara kadar getirdik.

158. âyet "Kul: Söyle" ile başlıyor.. Söyleyen Resullullah ve söylenen Cenabı Allah!

A'raf:158- **"Kul yâ eyyühe'n-nâs,..... De ki; Ey İnsanlar....."**

"... innî Resullahi ileyküm cemiy'an..... muhakkak ki ben sizin hepiniz için (gönderilmiş) Allah'ın resulüyüm.."

Bu kadarı âyetin birinci kısmıdır ve peygamberimiz **"Kul"** emriyle, birinci tekil şahıs olarak (İnnî) risâletini ilan etmektedir.

Âyetin ikinci bölümünde konu değişmemesine rağmen "özne" değişmektedir! İlginç olan da budur!

A'raf:158- **"...fe-âminû billahi ve resulihi'n-nebiyyi'l-ümmiyyi'llezî ..."**

Görüldüğü gibi, âyetin bu kısmında özne değişmiştir ve âyetin başında Peygamberimizden **"Ben Resullulah"** diye bahis varken, âyetin ikinci kısmında **"O Resullullah"** olmuştur! Aynı âyetin içinde ve **"Kul: De ki"** emrine rağmen!

Bu noktadan sonrasını anlayabilmek ve anlatabilmek hiç kolay değil!!

Âyetin deliksiz kilit sistemini ve insanlık için peygamberlik sisteminin kapatılarak nasıl kilitlendiğini anlamak ve anlatmak çok zor!!

Anlamayı ve kavramayı denedik; anlatmayı da deneyeceğiz!?

Elbette, "anlamak ve anlatmak" derken, **A'raf:158'den bahsediyoruz.**

Şimdi söylemeye çalışacaklarımızı anlamanın yolu –elbette- önceki bölümleri de kavramaktan geçiyor.

158. âyetin tam ortasına baktığımızda, âdetâ âyeti ikiye ayıran bir ara cümle var....

A'raf:158- ".....**lâ ilâhe illâ hüve yuhÿ ve yümiytü**....."

İşte bu bölüm, âyetin "Ben Resullulah" geçen birinci bölümünü, "O Resulü'n-Nebiyy'il-Ümmiy" geçen ikinci bölümünden ayırıyor. Ayrıca, bu kısım âyetten çekilecek olsa, öncesi ve sonrası bundan etkilenmiyor. Yâni, bu cümle âyetin tam ortasında; gramer olarak da bağımsız görünüyor.

Tabii, şu muhakkak hatırlanmalı!

Âyet, baştan sona "Kul: Söyle" buyruğu ile Resulullah tarafından dillendiriliyor... Birinci kısım da, ikinci kısım da "Kul" emrinin gereği aynı ağızdan söyleniyor.

"Küllü Şey'-Mev'ıza-Tafsıylen" inceliklerini dikkate alarak baktığımızda, önceki âyette (157. âyet) Hz. Musa'ya ve kavmine **"Resulü'n-Nebiyy'il-Ümmiy"** bilgisinin tafsıylen verildiğini hatırlıyoruz.

Evet; Hz. Musa ve kavmi için -yaşadıkları çağda- bu bilgi "tafsıylen"dir... Geleceğin bilgisidir; "mev'ıza" değildir!

Ancak, 157. âyetteki "Resulü'n-Nebiyy'il-Ümmiy" **tafsıylen asırları ve nesilleri aşmış ve 158. âyette artık tüme varmıştır!** (A'raf:145- "..... Tafsıylen li külli şey'in.....")

Çünkü, artık karşılarında O **"Resulü'n-Nebiyy'il-Ümmiy"** vardır!!

Peygamberimizin, 158. âyette "Kul" emriyle söylediği **"...innî resulullah...."** duyurusu ise, artık muhatapları için yeni bir "mev'ıza"dır ve **hem peygamberimiz için hem de bütün insanlık için tümünden gelmiştir!!**

Dolayısıyla, 158. âyette tümünden gelen ile tüme varan; vaktiyle tafsıylen olan ile artık mev'ıza olan buluşmuştur!. Üst üste kapanarak birbirine kenetlenmiştir; peygamberlik sistemini tamamen kilitlemiştir.

A'raf:158'in ikinci kısmı "tafsıylen"dir ve 157. âyetin bitiş bölümü ile paralellik taşımaktadır.

A'raf:157- ".....fellezîne âmenû bihî" "

A'raf:158- ".....fe-âminû billahi ve resulihi'n-nebiyyi'l-ümmyi....."

157'ye dayanarak 158'in ikinci kısmının da "tafsiylen" olduğunu düşünmekteyiz.

Hatta, bu ikinci kısmın 157 ile arasındaki benzerlik (paralellik, bütünlük) onun Elvah âyetlerinden biri olup olmadığını düşünmeye itiyor bizi?! Yâni, **Elvah'ın tafsiylî âyetlerinden biri Hz. Muhammed'in peygamberliğinin nişânesi olarak Kurân'a kopyalanmış olabilir mi??**

Bunu bilmiyoruz!!!

Ancak, böyle bir faraziye incelememizin birinci bölümünden itibaren vurgulamaya çalıştığımız süreklilik ve bütünlük dikkate alındığında, küçümsenecek türden değildir!!

A'raf:158'in peygamberlik sistemini nasıl kilitlediğini, A'raf:145'in verileriyle bir başka yönden denetleyebiliriz! Bunun için, 145. âyetin "**Küllü Şey**" şifresi bize yardımcı olabilir...

A'raf:158- Birinci kısmın "Mev'ıza" olduğunu iddia etmiştik. Mev'ıza tümünden gelendir! Dolayısıyla, birinci kısım tümünden gelmiştir!

(A'raf:145- ... MİN KÜLLİ ŞEY'İN mev'ızatün...)

A'raf:158- İkinci kısmın "Tafsiylen" olduğunu iddia etmiştik. Tafsiyl tüme varandır! Dolayısıyla, ikinci kısım tüme varmıştır!

(A'raf:145-...Tafsiylen Lİ KÜLLİ ŞEY'İN...)

A'raf:158- Yukarıda bahsedildiği üzere, âyetin tam ortasında bağımsız bir ara cümle vardır. Peki, bunun durumu ve hikmeti nedir?

A'raf:158-**lâ ilâhe illâ hüve yuhyî ve yümiytü**.....

Bize göre, bu bağımsız ara cümlelerin durumu "**ALA KÜLLİ ŞEY'İN**"dir!

Yâni, tümünden gelen (min külli şey) ile tüme varanı (li külli şey) birleştiren, buluşturan "**TÜM ÜZERİ**"nde olandır! Bu, kritik âyetin kilit taşıdır; esasıdır, ruhudur!!

Birinci bölümden itibaren örneklemeye, modellemeye (Elvah Model) çalıştığımız gibi, **Kurân'ımızın söz-anlam örgüsü ve kurgusu mucizedir!**

158. âyetin içerdiği, peygamberlik sistemini Hz. Muhammed efendimizle kitleleyen hüküm, söz -anlam kurgusundaki eşsiz "îcaz " ile bizi bu noktaya kadar getirmiştir.

Kilit taşı mesabesindeki, gramer olarak aslında bağımsız ara cümleye bu nazarla baktığımızda şunları fark ederiz.

1) ".....hüve YUHYÎ..."

Ara cümleden önceki birinci kısım tümden gelendir... **"YUHYÎ=HAYAT" tümden gelmektir!**

2) ".....ve YÜMIYTÜ..."

Ara cümleden sonraki ikinci kısım tüme varıştır... **"YÜMIYTÜ=ÖLÜM" tüme varmaktır!**

Bütün bunlar "... La ilahe illa HÜVE...." hakikatine ve "HÛ"nun takdirine bağlıdır!

Bu takdir **"ala külli şey'in"** tecelli eder!

Herhalde, **A'raf:158 ile Hadîd:6** birbiriyle karşılaştırıldığında nasıl bir tecellîye muhatap ve mazhar olduğumuz açıkça görülecektir!

A'raf:158- "..... lehû mülk'üs-semâvâti ve'l-ard, lâ ilâhe illâ hüve yuhyi ve yümiytü....."

Hadid:2- "lehû mülk'üs-semâvâti ve'l-ard, yuhyi ve yümiytü ve hüve **ALA KÜLLİ ŞEY'İN** kadiyr."

Şematik bir cümle kurar ve Âraf:145 ve Hadid:2 verileriyle Âraf:158'e tekrar bakarsak; şu kurguya ulaşırız..

Âyetin sağdan sola işleyen orjinaline göre.....

"min külli şey'in **MEVIZA**+ala külli şey'in **KADİYR+TAFSIYLEN** likülli şey'in"

Sonuç olarak beş bölümlük bu incelememizde.....

- 1) "Te'vil nedir?" örnekleme çalıştık.
- 2) Elvah'ın bilinmeyen niteliğini ortaya çıkartan bir model oluşturduk.
- 3) Kurân'ın çokça tekrarlan "Küllü Şey" kavramına başka bir pencereden baktık.
- 4) Felsefenin tümdengelim ve tümevarım kavramlarını Kurân penceresinden gördük.
- 5) Kurân'ın icazına tanık olacağımız örnekler sunduk.
- 6) Son Peygamber Hz. Muhammed Efendimizin zuhuruna hazırlığın binlerce yıl önceden başladığını öğrendik.
- 7) Peygamberlik sisteminin tamamlandığını, kapatıldığını, mühürlendiğini; peygamberler tarihinin Hz. Muhammed ile randevusunun A'raf:158'de belgelendiğini anladık! A'raf:158'in **yeni resullere** geçit vermeyen sistematüğünü anlamaya/anlatmaya çalıştık.

Es'salâtü ve's-selâmü aleyke Ya Resulallah!